

710

117/4

ג' יח' א' ח' כ' נ' ק' צ' ש' ת' י' י"א

9-11/9/81

י"ה סיון תש"ח
ד"ר י"ה סיון תש"ח

9:21

31 Feb 83 / 4

שטענדיק: משנה למנכ"ל ח. בר-און - שיחות רה"מ בארה"י
9-11.9.81

7083/4-צח

מלחמת פלשתי

טעות פריט: 000azqk

3-312-3-6-1 : ימותובת

תאריך הדפסה: 25/12/2018

שבירות ישראל - רושנינגטון

אל: **האשכז**

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף... מתוך... דפים

סוג בטרונני **סלפי קיאל**

דחיפות **בדול**

תאריך וז"ח: **81.60.11.50.15**

מס' מברק **141**

מנכלי.

דלהלן רשום שיחת רחמי עם המזכיר בארונות הצהריים ב-10 דנא.

שזריה
בר-אל
רשר

TOP SECRET

12/2

141

Working Luncheon with Secretary Haig and Prime Minister Begin

Department of State, James Madison Room
Wednesday, September 9
1:00 p.m.

PRESENT: American Side -- Sec. Haig, Allen, Kirkpatrick, Clark, Habib, McFarlane, Lewis, Wolfowitz, Veliotis, Hill, Draper, Kemp.

Israeli Side -- Prime Minister, Shamir, Burg, Sharon, Evron, Tamir, Sagui, Bar-On

The meeting was devoted to Lebanon.

HAIG: I believe we have a shared conceptual approach to Lebanon. We have suggested to you some ideas to be carried out in phases but I would like to emphasize that there is no sanctity in this and in our thinking. Three principles are the guidelines for our concepts:

- (1) The security of northern Israel.
- (2) To seek to get the Syrians out of Lebanon.
- (3) To achieve the strengthening of the central government of Lebanon.

As I said, our phased plan is not secret. We do not seek through it a vehicle which would result in a tricky PLO connection. Our condition on talks with the PLO remain absolutely firm. They are the recognition of Israel and acceptance of 242 and 338. As long as this Administration is in power, I cannot visualize a change on this. Yet, the Palestinians are a certain, even if distant, participant in what is happening in Lebanon, because we want to change their role. In particular, we want them to

12/3

21
141

remove their weapons. But this does not imply any contact between ourselves and the Palestinians. We have tried to bring in other Arab participants and how they achieve this is their business.

PRIME MINISTER: I have heard you with great interest. I would like to inform you what has happened after the Cessation of Hostilities because those happenings are important. General Sharon and his colleagues will go into greater detail but I must tell you that the terrorists have broken all the basic understandings which were the basis of my agreement with Philip Habib. The first basic understanding which they broke was in the introduction of heavy weapons into the area. There are now 18 emplacements of 130 millimeter guns in this area. Some of these can reach the Galilee and all of them can shell the Hadad area. Secondly, the terrorists seem to have interpreted the wording "Cessation of Hostilities" between the territory of Lebanon and the territory of Israel as giving them a license to attack in Judea and Samaria and elsewhere. Should this continue, I want to tell you that this would be utterly unacceptable. They have also attacked outside of the Middle East in Vienna and elsewhere. In other words, if they interpret the Cessation of Hostilities in the north as a license to attack elsewhere, this is unacceptable.

The introduction of heavy weapons into the area is a most serious problem. You will recall that our main preoccupation was to put the Galilee out of range. This has not happened. Also, the missiles have not been removed and there has been no return to the status quo ante. We do not want war with Syria but if the situation continues, it might happen.

12/4

2
141

As far as the Christians are concerned, we have helped them over the years and have given them weapons for tens of millions of dollars. The Maronites under Bashir's leadership are effective but they cannot withstand the regular army of Syria. As you will recall, they approached us and asked us if we would not object if they would make a declaration of cutting their ties with Israel. I cabled them at that time in reply and my reply was in two parts: first, that we do not like the tone of this demand which was put to them because the connotation is negative; but the second part of my reply was that if they accept this demand, we would not object as we cannot assume the responsibility for the lives. As you will recall, they did not quite understand this message and we had to clarify this shortly afterwards. Throughout the years, we advised them not to divide Lebanon and not to create an independent state because they were not strong enough to do so. But we assumed some responsibilities for the consequences by aiding them and this was not an insignificant aid, neither for them nor for us. The Syrians continued to put pressure upon them and subsequently asked them to sign another document in which they would confirm that Israel is the enemy of all Arab states. This Bashir refused to do.

There is another problem. There will be Presidential elections in Lebanon next year. It is definite now that Sarkis will not stand in those elections and that, of course, creates considerable problems. May I emphasize that the Lebanese problem is a political issue and not a military one.

12/5 0
141

HAIG: We here are aware of your sacrifices and contributions on this issue. And are grateful for your patience on the violations of the Cessation of Hostilities which have occurred. As far as Vienna is concerned, we were told that the crime was carried out by a splinter group, but I do not want to suggest by saying this, that Arafat is a paragon of virtue, even though he seems to be for the moment somewhat more responsible than in the past. I have not heard that Sarkis definitely decided not to run.

HABIB: Everything the Prime Minister has said confirms that the cease fire has held relatively well. Israeli caution and patience has paid off. It is also quite clear that the radicals will seek to undo the process.

The underlying understandings on the Cessation of Hostilities were:

- (1) The removal of heavy weapons.
- (2) The expansion of UNIFIL's area of operation into the Tyre pocket and the Beaufort area.
- (3) Increasing the capability of the central Lebanese government.
- (4) The continuation of the Bet-e-din process, the purpose of which is ultimately to bring about the withdrawal of the Syrians from Lebanon and the reconciliation of the various Lebanese factions.

All this, with the purpose of gradually resolving the Lebanese problem. When we tried to fashion this, we naturally took into account the Christians. We were hopeful that this would reassure the Maronites in general and Bashir in particular. In the series of meetings which we had with them, we had the impression that indeed he had been somewhat reassured. Bashir has

12/6

2
141

told us that he has improved his position and for the first time dealt directly with some responsible Syrian officers. He appears to feel now a bit safer.

When we suggested the phases, we believed that we could start with the easier measures. Some of this you carried out without a quid pro quo. There was no attempt to have a quid pro quo. We are fully aware that the Prime Minister does not like this. We believe that we can proceed with this in the future in order to try and spare Israel from any threat from that direction. I believe that we can only move the Syrians out under Saudi pressure. We ought to try and attempt this before the 1982 elections in order to avoid that these elections be held under Syrian gun. You might be aware that Sarkis cannot run again under the present Lebanese constitution. Therefore, an idea has occurred to try and change the constitution in such a way so that his re-election is not excluded. This, of course, will take some adjustments. It is quite clear that the next President of Lebanon will have to be elected by some deal as it has always been done before.

We do not want you to jeopardize your attitudes towards the PLO through a quid pro quo. However, it is clear that we do have ways and means to try and control what happens on the ground through other parties.

HAIG: We have some hope for a somewhat more constructive French attitude on Lebanon. It is even possible to believe that the tragic death of their Ambassador was a result of an already perceived changed French attitude.

12/7 0141

HABIB: I believe that the Iranians were most likely responsible for this.

BURG: What happens to the terrorists acting outside of Lebanese territory?

HABIB: As you know, we are completely opposed to terrorism from any source. Quite obviously, we would not ignore this. But I believe that we should not allow a particular terrorist act to be able to dictate to us and destroy the fragile arrangements which we have started.

SHARON: I have to emphasize facts. The general situation in Lebanon has not improved. The opposite is true. The situation in Zahle is worse. The Syrians are moving forward step-by-step in order to take over the whole of Lebanon. I am sorry to say that the picture is different from the description we have just heard. I will try and show you what has really happened (Minister Sharon displays a map). As you can see on the map, these are the January 1976 boundaries of the Christian area and that year the Syrians invaded the southern part. In 1978, the Syrians took over the northern part of Lebanon (Tripoli) and in April 1981 they captured the Zanin Heights. Since then, they have advanced westwards. In former years, they withdrew before winter came eastward from the mountains but now they are moving daily westwards. Sometimes tens of yards, sometimes hundreds. They are moving tanks, constructing roads and entrenchments. In most of these activities there is a terrorist participation. One should not forget that the free Lebanese area is not longer along the coast than 24 miles, and not wider than 17 miles. The Christians from the north tell us that they sense an increasing danger.

12/8 2
141

HABIB: It might be worthwhile to recall that when Syrian troops entered in 1976 into Lebanon, it was in order to try and save the Christians from the PLO. In 1978, they were called in by Franjieh. As far as the Zanin mountains are concerned, it is my information that at the last meeting the Syrians agreed not to move westwards. Bashir seems to have also obtained an agreement that the Syrians will not shell east Beirut. That is of particular importance to him and that of four crossing points.

Obviously, the Syrians want to dominate the Lebanese but the Lebanese will struggle against this and the Saudis do not want the dismemberment of Lebanon. One should also recall that the Syrians have problems at home.

SHARON: Bashir has Israel's sympathy. Israel was the only one to support the Maronites. But our problem at present are not the Maronites, but the Syrians who want to take over Lebanon. There are 500 Syrian tanks in Lebanon, including at the border the 91st Armored Brigade. This is a threat which we cannot accept.

HABIB: Elements of the 91st Brigade were about to move into Lebanon and we prevented this.

SHARON: We regard the Syrians in Lebanon as a threat which we cannot tolerate. Our facts are different from yours. They do not have to take over every single inch of Lebanon. They might leave for their own reasons, some area free of their occupation, but this will not change the basic problem. Take

12/9

141

the question of elections. The Lebanese parliament has 90 members. 66 are sufficient to elect a President. And those 66 will be transported to the session by the Syrian armored cars. Those are not free elections or elections at all.

As far as the Cessation of Hostilities is concerned, we accepted your word. We assumed that the terrorists would not augment their weapons but they did that in particular in those places from which they could hit us most effectively. I have visited Hadad a short time ago in order to convince him to stick to the Cessation of Hostilities agreement. At that time, I saw with my own eyes how the terrorists openly dug in and constructed positions.

PRIME MINISTER: There were many attacks on Hadad and we persuaded him to hold his fire.

SHARON: Two nights ago the terrorists shelled Hadad and four days ago one of his cars was blown up by a newly laid mine and one man was injured. There have been 17 incidents since the agreement. There were terrorist attacks in Vienna, in Rome, Athens and Paris. There have been violations on the Jordan border. These violations could not have occurred without active Syrian help. Jordan tries to do everything in its power in order to prevent them from occurring but they do not always succeed. There was an attempt against Eilat.

PRIME MINISTER: Jordan is really trying to prevent those violations.

12/10 01
141

SHARON: The terrorists have even tried to act from Egypt. We talked it over with our Egyptian colleagues. One of our patrols was attacked in the southern Gaza strip. All this means that they only feel restricted by the agreement on the Lebanese border and nowhere else. We believe in political solutions, not in a military one, which would be easy to carry out. There are three major problems in Lebanon: One is Syria, the second, the terrorists. It might be worthwhile knowing that last year 1,700 terrorists from abroad were trained in Lebanon. They came from Angola, Mozambique, Europe, Central America and other countries. In other words, Lebanon became the center of the world-wide terrorist activity. The third problem in Lebanon is how to establish a free and capable government in that country. These problems can only be solved integratively. As long as the terrorists or the Syrians are there, one cannot solve this. We need the evacuation of the terrorists from the UNIFIL area. The same as far as heavy artillery is concerned. We need greater responsibility for UNIFIL. We also believe that the regiment of Lebanese army not under Syrian control should be deployed in the south. The Syrians must be evacuated from Beirut and even from the north. Elections ought to be held under international supervision and eventually, Hadad's troops to be reintegrated into the Lebanese army. Those are some ideas and some suggestions.

HABIB: I must say that our ideas are not unidentical. They do move in similar directions. Let us keep the list and try and integrate our ideas.

12/11

OJ
141

BURG: I would like to suggest that more detailed talks on this should be held between our experts.

HAIG: I believe we had a very good exchange here. We are impressed with your information and we ought to sit down and exchange the information. This would be a basis. If you accept this we ought to do this on an urgent basis. We cannot afford to drag our feet on that. We ought to have the urgent sessions on an intimate basis.

In turning to a different subject, the strategic aspects of our relations, here we should put some meat on the bones. There are three areas which we might want to deal with: (1) the prepositioning (which is at the present time a little bit restrained by the sheer availability of weapons). (2) Medical supplies; (3) modest joint exercises; (4) Joint contingency planning of a solid kind.

I would like to be sure that we are all jointly satisfied. I would like to make some very general remarks. We were very pleased to have you here and I would like very much to welcome in particular, Foreign Minister Shamir who has always represented to me the epitomy of professional diplomacy at its very best. I also would like to welcome Minister Sharon who has given us such an able example of his capabilities, and Minister Burg whose contribution throughout all Israel's Cabinets are well-known. I know the President gave a great deal of thought to his remarks this morning and he very much means what he has said, that we are partners and allies.

PRIME MINISTER: I would like to make two short proposals. One, that if we cannot assure free Presidential elections in Lebanon and other areas, elections without Syrian armored cars, we might consider to postpone the

TOP SECRET

-11-

12/12

141

elections until the Syrians are out. If the elections are postponed, then Sarkis continues to be in charge. Bashir has recently been rather satisfied with his cooperation with Sarkis. The second suggestion is that Minister Sharon should also see you with the Secretary separately, apart from the talks which he is going to hold with Secretary Weinberger. I hope you might agree to that.

Prime Minister Begin then raised his glass and toasted the Secretary. Meeting broke up around 14:30.

בר-קאין

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: האשרה

ט ר פ ס מ ב ר ק

דף...1...מתוך...4...דפים

סוג בטחוני...סל...131

דחיות...לי...1

תאריך וז"ח: 16/10/81 סל 81

מס' מברק...134...מיושם ומס' מסדי

שר האוצר דע מנכלי משהי.

דלהלן רשום שיחת רחמי עם שר האוצר האמריקאי:-

כ ר - א ו נ .

שהיר
קראון
(ש)

9/9/81

4/2 134 נ

סיכום פגישת רוה"מ עם שר האוצר - Donald Regan, ראש ה-א.י.ד. - Peter McFerson

ותת שר החוץ - Meyer Rashish

מהצד האמריקאי השתתפו גם: מארק לילנד, עוזר שר האוצר לעניינים בינלאומיים, שגריר ארה"ב בישראל סם לוואיס.

מהצד הישראלי השתתפו: שה"ח שמיר, השגריר עברון, ד"ר ראובן הכט, הציר הכלכלי דן הלפרין ועוזר הציר הכלכלי, דן דרך.

- מר ריגן התנצל בפני רוה"מ על האיחור בפגישה וציין כי עזב ישיבת קאבינט בנושא קיצוץ התקציב שעדיין נמשכת.

- מר בגין פתח הישיבה וסקר הבעיות הכלכליות העיקריות בהן אנו נתקלים במשך שלוש השנים האחרונות, אשר נובעות מהסכם השלום עם מצרים שעל קיומו הוא אינו מצטער.

א. אובדן מקורות הנפט בשדה עלמה אשר בסיני שסיפקו 24% מצריכת הדלק של ישראל וכיום היו יכולים לספק מעל 50% מהצריכה, הביא להוצאה נוספת של חצי מיליארד דולר אותם אנו משלמים למצרים במזומן. שה"ח ההוצאה על יבוא דלק מגיעה ל-2 מיליארד דולר.

בימים אלה אנו עוברים לשימוש בפחם ומתכננים ניצול אנרגיה הידרואלקטרית בתחילת שנות ה-90 ע"י כריית תעלה מהים התיכון לים המלח.

ב. ההערכות מחדש של כוחות צה"ל בנגב הביאה לגידול רב בהוצאות. בניית שדות התעופה שהוערכה ב-800 מליון דולר עולה לפי הערכה אחרונה 1150 מליון. בנושא זה הזכיר רוה"מ כי הציע מספר פעמים בעבר שימוש אמריקאי בשדה עציון, אך הדבר נתקל בהתנגדותו של סאדאת. על מנת לא להביך את סאדאת לא לחץ עליו בנושא.

כאן עבר רוה"מ לנושא הסיוע שנועד לכסות על הוצאות ההערכות מחדש. ציין שהסיוע שניתן בשנים 1981 ו-1982 מחולק ל-500 מליון דולר מענק ו-900 מליון דולר הלוואה בתנאים מסחריים. הוסיף כי אנו משלמים כל חובותינו בזמן, למרות שהדבר אינו קל. בקשתו היא שהסיוע הצבאי יחולק לחצי מענק וחצי מלווה, כפי שהיה בעבר. כן אמר כי אינו סבור שבקשה זו מוגזמת והזכיר כי נהיה זקוקים ל-350 מליון דולר נוספים לכיסוי הגרעון במימון בניית שדות התעופה. רוה"מ אמר כי הוא מודע היטב לבעיותיהם כאן, אך עליהם להבין שההוצאות גדלו והאינפלציה נוגסת בערך הכסף.

רוה"מ שאל האם הלפרין רוצה להוסיף על דבריו.

- הלפרין הוסיף לדברי רוה"מ וציין שכבר היום שרות החוב לארה"ב מגיע ל-700 מליון דולר, כאשר הסיוע הכלכלי מגיע לסך של 785 מליון דולר ובעוד רמת סיוע זו נשארה קבועה מאז 1976.

נחונים נוספים בנושא כלולים בבקשת הסיוע ל-1983 שהוגשה היום לנציגיהם בארץ.

- רוה"מ ודן הלפרין הודו לשר האוצר על עזרתם בנושא מניעת קבלת אש"ף כמשקיף בקרן המטבע

134 e
4/13

ובבנק העולמי. הלפרין אמר כי כדאי להמשיך ולטפל בנושא במשך הועידה הקרובה ע"י שינוי חוקי העזר של ועידת קרן המטבע והבנק העולמי. כל זאת בהתחשב בכך שיו"ר הועידה הבאה יהיה מכווית.

- שר האוצר ריגן סבור שהנושא אינו בר ביצוע מאחר שהיו"ר הנוכחי אינו בקיא בנושא והעלאתו בוועידה הקרובה טומנת בחובה סכנה לשיתוף אש"ף כבר בוועידה הנוכחית בספטמבר. ההשג עד כה בוסס על ההכרה בצורך לשמור על סטטוס קוו. שינוי התקנות פותח פתח לקשיים בשל כך. שר האוצר ריגן הבטיח שארה"ב תמשיך להיות רגישה לנושא ותעמוד על המשמר כדי למנוע קבלת אש"ף לארגונים אלה בדרך זו או אחרת.

- מקפירסון, ראש סוכנות הסיוע (א.י.ד.), העלה נושא מדיניות הורדת המסים והמכסים על מוצרי צריכה. בהקשר זה ציין שלדעתם הוצאת מטבע קשה להורדת אינפלציה אינה מדיניות כלכלית נכונה. - רוה"מ אמר כי אין באפשרותנו להוריד שעורי האינפלציה ע"י הגדלת האבטלה שתפגע בשכבות הנמוכות ובעיקר בבני עדות המזרח.

- הלפרין הוסיף כי אנו רוצים לשבור את מעגל הציפיות לאינפלציה גבוהה יותר ע"י הורדת המסים והמכסים. בהקשר זה ציין כי המדובר בהורדת מכסים ברמות של 200% ויותר ל-170% ואין המדובר כאן בהורדות דרסטיות לרמות המקובלות בארה"ב ובמדינות אחרות.

- מקפירסון ציין בחיוב את מדיניות עידוד היצוא, אך הבהיר כי השימוש במטבע קשה למימון יבוא מוצרי צריכה אינו מסייע להורדת האינפלציה.

- ריגן אמר כי יפגש עם שר האוצר ארידור בביקורו הקרוב בארה"ב ובדעתו לדון עמו בנושא אספקת הכסף בישראל שלדעתו גבוהה מדי. ציין שהידוק החגורה בנושא זה, למרות הקשיים הפוליטיים והכלכליים, תעזור להוריד שעורי האינפלציה.

- רוה"מ השיב כי אינו מתכחש לעובדה שאנו מדפיסים כסף.

- ריגן שאל מהי חלוקת התפקידים בין מר ארידור ומר מרידור.

- רוה"מ הסביר כי מר ארידור כלכלן ומשפטן במקצועו וימשיך לכהן כשר האוצר אשר סמכויותיו מוגדרות בחוק הישראלי. מר מרידור, אדם בעל נסיון עשיר בנושאי כלכלה, ישמש מתאם כלכלי בין משרדי הממשלה השונים ויתרכז בתכנון כלכלי ארוך טווח. אין תפקידו של מרידור מפחית ממעמדו או כוחו של שר האוצר.

רוה"מ ביקש להתייחס לנושא הסיוע האמריקאי למצרים שאינו מאפשר השתתפות חברות ישראליות בפרויקטים הממומנים ע"י א.י.ד. למרות שהמצרים מעונינים בשיתוף פעולה כזה.

- מקפירסון השיב שזו בעיה עדינה בה דנו הוא ואנשיו והנושא נמצא עדיין בבדיקה.

- מארק לילנד ציין כי השתתפות חברות ישראליות תפתח את הדלת לחברות זרות אחרות, דבר שיביא לאובדן פרויקטים לחברות אמריקאיות.

- רוה"מ סיפר שהנשיא סאדאת ביקש סיוע מחברות ישראליות בנושא השקיה. כאן הדגיש הנסיון והידע הרב שנצברו בישראל בנושא.

134 21
4/4

- מקפירסון הבטיח להמשיך בבדיקת הנושא, תוך התחשבות מיוחדת בנושאי השקיה.
- שר האוצר ריגן אמר כי הם מגלים הבנה רבה לבעיותינו, אך ביקש כי נגלה גם אנו הבנה לבעיותיהם, במיוחד בימים אלה בהם מקצצים בתקציבי בטחון וחברה ואחת המטרות הקלות לקיצוץ ע"י הקונגרס היא סעיף סיוע החוץ. בהקשר זה ציין כי ישראל מקבלת יותר סיוע מכל מדינה אחרת.
- הלפרין ציין כי מצרים מקבלת סיוע גבוה יותר ולכך השיב ריגן כי למצרים אוכלוסיה גדולה יותר.
- לקראת סיום הזכיר ריגן פעם נוספת כי הוא מצפה לשיחתו עם שר האוצר ארידור ב-23 לספטמבר ורוה"מ חלק שבחים לכושרו הכלכלי של שר האוצר הישראלי.

רשם: דן דרך

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK
כ"ד באלול תשמ"א
23 בספטמבר 1981

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

ש מ ר

אל : מנהל מצפ"א

מאת : א. בר-נר, ניו-יורק

הנדון : פגישת רה"מ עם מנהיגים שחורים - 14.9.81

מצ"ב רשימות המנהיגים שהוזמנו לפגישה ושרובם הגדול השתתף בה. הפגישה זומנה לפי יוזמתנו ע"י באירד רסטין בחסות B.A.S.I. דומני שהיה זה הפורום של המנהיגות השחורה הנכבד ביותר עמו נפגש ראש ממשלה ישראלי אי פעם. יש לציין שבנוסף למנהל B.A.S.I. באו הפעם מנהיגים שאינם חברים בארגון והמקובלים בקהילה השחורה בארה"ב כגון ורנון ג'ורדן, בן האקס ועוד (האקס לא יכול היה להשתתף אך קיבל ההזמנה ברצון). השיחה שהתפתחה הייתה גלוייה, עניינית ושופת ונוצר בסיס להמשך דיאלוג ופיתוח הבנה עם מנהיגות חשובה זו. בהמשך לפגישה עם רה"מ אנו מזמינים בימים אלו את המנהיגים להרצאה שישא שר החוץ ב-4.10 בפני

ה- Foreign Policy Association

להלן עיקרי השיחה

1. כושים עבריים - הנושא הועלה ע"י מריון לוגן שביקרה בארץ במשלחת רסטין. בינואר 1981. רה"מ הדגיש שלא קיימת גזענות בארץ, שהבעיה אינה גזענית וביקש מהמנהיגים לנסות להשפיע על בן-עמי קרטר שיחדש מלהסיף את החורה של היהודים אין זכות על ארץ ישראל ושלכושים העבריים הזכות שהם מתכוונים לממשה. כמו כן הבטיח רה"מ להעלות הנושא עם שר הפנים. (ראו נא מברקי בנדון). אנא הודיעוני האם ומה המצב בנדון.

2. Affirmative Action. הנושא הועלה ורה"מ נשאל האם הוא שותף על כך עם הארגונים היהודיים. מדובר במאמץ דחיקה להבטיח לשחורים בארה"ב קווטות במקומות עבודה, אוניברסיטאות וכדומה ובכך לסייע לקידום. ארגונים יהודיים מסויימים הביעו התנגדות לכך מחוץ החשש שעיקרון הקווטות יפגש בסופו של דבר ביהודים. מה עוד שהסטוריה היהודים נפגעו קשות מעקרון זה ברוסיה הצארית וכו'. חלק מהמנהיגים התלונן במיוחד שה-א.ד.ל. פועל נגד הדחיקה ובעבר עשו כך גם ארגונים יהודים אחרים. הם הסבירו שההתנגדות היהודית יוצרת משקע שלילי בקרב הקהילה השחורה בארה"ב שמוצא ביטוי גם ביחס שלילי כלפי ישראל.

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

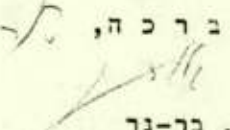
CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

- 2 -

- השגריר עברון ציין שהנושא פנימי אמרקאי ואין לישראל זכות להחערב בו.
 רה"מ ציין דברים דומים שהקילה היהודית בארה"ב היחה ונשארה אוהדה כענין השחורים
 בארה"ב. רה"מ הוסיף שכאדם פרטי יהיה אולי מוכן להעביר המסר ל-א.ד.ל.
 3. הבעיה הפסטינאית הנושא הולע ה ע"י ורנון ג'ורדן כולל בעיית המו"מ לאש"ף, האחזיות
 וכדומה.
 רה"מ הסביר במפורט את נושא האוטונומיה, את הסיבות לאי-יכולתנו לנהל מו"מ עם
 אש"ף חוך הדגשת היות אש"ף סוכן של בריה"מ.
 4. השוואת ישראל לדרא"פ הנושא הועלה במפורט.
 רה"מ הסביר שאין כל בסיס להשוואה, כי בעוד שלשחורים בדרא"פ אין זכות הצבעה,
 לערביי ישראל יש זכות זו ואם ערביי יו"ש ועזה יבקשו אזרחות ישראלית הם יקבלו.
 5. הרג אזרחים בביירות רה"מ הסביר במפורט את המצב לפני פעולת צה"ל נגד המפקדות
 בביירות ואת המניעים לפעולה. רה"מ הביע צער עמוק על פגיעה באזרחים. עם חום הפגישה
 נמסרה לעתונות ההודעה המצ"ב, רה"מ מסר דברים להקשורת ולאחר מכן נפגשו מספר מנהיגים
 עם העתונאים הרבים שנכנסו לאולם בסוף הפגישה. הארוע זכה לכיסוי טוב בהקשורת
 ובמיוחד בסלויזיה.
 לסכום : מפגש חיובי מאוד. אני ממליץ להמשיך במפגשים דומים בעתיד עם רה"מ ועם אישיות
 ברמה גבוה ומתאימה לכך אשר חבקר בארה"ב.

ב ב ר כ ה,
 א. בר-נר
 ס/קונסול כללי

העחקים : המנכ"ל

המשנה למנכ"ל

השגריר

מר י. קדישאי, מנכ"ל לשכת רה"מ

Statement to the Press of the
Black Americans in Support of Israel Committee

We, all who have been working for social justice in the United States, are fully convinced that individual freedoms are possible only in those States which respect human personality and consequently adhere to the democratic philosophy of government.

Since Israel is such a State, in fact the only democracy in the Middle East, we welcomed the opportunity for a free discussion with Prime Minister Begin.

We discussed a number of questions concerning Israeli policy, to which the Prime Minister responded. Our meeting, carried on in the most amicable spirit, was for us extremely useful.

We made clear to Mr. Begin our support for a free and democratic Israel with secure borders.

We indicated that we will do all possible to encourage the American people, the Reagan administration, and the Congress, to assist Israel to remain free and her borders to remain secure.

This we do, realizing that democracy is indivisible, and that any threat to democracy anywhere in the world, diminishes freedom everywhere.

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

Meeting with Prime Minister Begin and
Black Leaders

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

Monday, September 14, 1981, at 9:30 a.m.
in Room 29A of the Waldorf Tower

PROGRAM

Mr. Bayard Rustin, Chairman of the Black Americans in
Support of Israel (BASIS), will
introduce the Prime Minister.

P.M. Begin Remarks by the Prime Minister.

Discussion

There will be approximately 25-30 participants, whose
names follow

Bayard Rustin	B.A.S.I.C., and Hon. President of the A.Philip Randolph Institute.
Carl Holman	President of the National Urban Coalition.
Benjamin Hooks	Executive Secretary of the N.A.A.C.P.
Dorothy Haight	President of the National Council of Negro Women.
Hon. William Coleman	Former Secretary of Transportation of the United States.
Franklin Thomas	President of the Ford Foundation.

(continued...)

on record of the meeting
- attached with this document is notes

before being of a... the first printer will be
photographed with Mr. ...
the record of the ...

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

(list of participants continued)

David Dinkins	City Clerk of New York, and a candidate for Manhattan Borough President.
Mary Berk Nichlos	Assistant to Governor of New York, Hugh Carey.
Earl Graves	Publisher of <u>BLACK ENTERPRISE</u> magazine, and Black Economic Forum.
Arthur Barnes	President of 100 Black Men, and head of the New York Urban Coalition.
Leontyne Price	Metropolitan Opera
Adrian DeWind	Civil Rights Attorney
Dr. Robert Weaver	Former Secretary of Housing and Urban Development of the United States.
Vernon Jordan	President of the National Urban League.
Alexander Allen (Joe)	Vice-President of the National Urban League.
Jack Greenberg	Director of the N.A.A.C.P. Legal Defense Fund.
Marion Logan	Special Assistant to the New York State Commissioner of Transportation.
William Pollard	Civil Rights Director of the AFL-CIO.
Dr. Bernard Gifford	Provost of Syracuse University.
Fredrick C.K.O'Neal	President of Actors' Equity.
Charles Bloomstein	Retires Vice President of New York State Friends Group.
Phil Baum	Associate Director of the American Jewish Congress.

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

additional participants

Clarence Mitchell	Lobbyist for Leadership Conference on Civil Rights.
Mildred Love	Vice President for Programs of the National Urban League.
Lionel Hampton	Eminent Musician and Public Figure.
Velma Hill	Director of Public Employees Department of SIEU, the Service International

שיחת ראש הממשלה מ. בגין עם הנשיא ר. רייגן ב-9/9/81

אחרי הטקס הסגנוני של קבלת הפנים על מדשאת הבית הלבן, הזמין הנשיא את רוח"מ להיפגש עמו במשרדו. בפגישה נכחו מצד האמריקנים סגן הנשיא בוש, מזכיר המדינה הייג, היועץ לבטחון לאומי אלן והשגריר לואיס. מצדנו הצטרפו לרוח"מ שה"ח שמיר והח"מ.

הנשיא פתח את השיחה בהבעת צער על היעדרה של הגב' בגין וביקש את רוח"מ להעביר אליה את איחוליו ואת איחולי רעייתו להבראתה המהירה.

רוה"מ הודה לנשיא על דבריו החמים. סיפר לו כיצד נפלה הגב' בגין למשכב בעת שהוא נפגש עם הנשיא סאדאת באופירה.

הנשיא אמר לרוה"מ שהוא מודה לו מאד על האיפוק שהוא מגלה בנושא האיוואקס. ברצונו
לאמר לרוה"מ שאין לישראל סיבה להיות מודאגת מהעיסקה. "we are going to go ahead"
והנשיא נחוש בהחלטתו להשיג את הסכמת הקונגרס לעיסקה. יש לזכור שמדובר במטוסים אשר
יימסרו לסעודים בשנת 1985. מטרתו של רייגן להשיג שלום באיזורנו. הוא מאמין שהוא השיג
אמינות מסויימת אצל הסעודים וברצונו לנצל את העובדה הזו. הוא מודע לבעיות הפנימיות
בממלכה הסעודית וברצונו להדגיש שארה"ב לא תרשה שסעודיה תיהפך לאיראן שניה. כמו-כן
ברצונו לחזור ולהבטיח לרוה"מ שלא ירשה הפרת מאזן הכוחות בין ישראל לשכנותיה. ישראל
היא הדמוקרטיה היציבה היחידה באיזור. ארה"ב לא תיתן לאיש לשנות זאת. הוא רוצה לאמר
לרוה"מ שכל אשר תעשה ארה"ב לא ישנה את "המצב הצבאי הנוכחי".

רוה"מ השיב לנשיא שהוא מבקש לדון על הנושא הזה בעת הפגישה המורחבת בחדר הקבינט.
חובתו היא להציג את עמדת ישראל בראש ובראשונה בפני הנשיא, ומבקש אפשרות שתינתן
לנו a hearing. על כך השיב הנשיא - "certainly".

רוה"מ המשיך ואמר שהוא מציע שהדיון בין שתי משלחותינו יתחיל בסקירה וחילופי הערכות על המצב הכללי בעולם ובאיזורנו בפרט. אח"כ נעבור לענין האיוואקס. רוה"מ אמר שלדעתו החלטת הנשיא בקשר לפצצת הניוטרון היתה מוצדקת בהחלט, אך עובדה היא שנתגלעו חילוקי דעות בין ארה"ב וכמה מבעלי בריתה באירופה, ^{life} ~~שם~~ העובדה הזו אין פירושה עימות בין ארה"ב לאותן המדינות. רוה"מ משוכנע לפיכך שלא צריך להיות עימות גם בין ארה"ב וישראל. הוא מודה מאד לנשיא על דבריו בטקס קבלת הפנים, ^{life} ~~אך~~ ^{אך} ~~לבענין~~ הזה יש לנו חילוקי דעות ועלינו לתת להם ביטוי. בו בזמן הוא רוצה שלא תהיה אי הבנה בענין העימות.

הנשיא אמר שהוא וחבריו יאזינו למה שיש לנו לומר. ברצונו שנדע שבטחון ישראל הוא עדיפות ראשונה בשיקוליה של ארה"ב.

רוה"מ אמר שכולם זייבים להבין שעבורנו^ל לבטחון חשיבות עליונה. הוא מציע שנתחיל את הדו-שיח בצורה חיובית. המזרח-התיכון הוא איזור מורכב ומסובך מאד. נכון שהסעודים סייעו להשיג את הפסקת פעולות האיבה בדרום לבנון. סאדאת סיפר לו שהסעודים העבירו 20 מיליון דולר לאש"ף, אך עובדה היא שמדינות המפרץ הפרסי, וסעודיה בראשן, גינו בחריפות את ארה"ב אחרי הקרב האוירי עם המטוסים הלובים. הסעודים תומכים באש"ף ואלה הם סוכניה של מוסקבה. המחבלים מקבלים מהרוסים נשק וטילים בהם הם משתמשים להפיז את ישובינו בגליל. אש"ף מקבל סיוע ישיר מהסובייטים וכן גם מהבולגרים ומהצפון-קוריאנים.

הנשיא אמר שהוא משוכנע שלב הבעיה הוא הסובייטים. הוא גמר אומר להתייצב מולם וארה"ב לא תעשה יותר ויתורים חד-צדדיים. הוא סבור שיד הסובייטים היא בכל תנועות המחאה שאנו עדים להן, באירופה ובמקומות אחרים כולל ארה"ב. לא מדובר בהתקהלות מקרית. ישנה יד מארגנת ומכוונת וזוהי יד סובייטית.

רוה"מ אמר שהוא מסכים עם הערכת הנשיא, אך בו בזמן יש גם סיכוי ותקוה לבלימת הסובייטים. מה שקורה בפולין הוא דבר היסטורי ומהפכני ויש לזכור שפולין איננה ציכוסלובקיה.

הנשיא אמר שהוא שותף עם ההרגשה של חוסר פסימיות שבטא רוה"מ וכן ליש לסובייטים בעיות רבות.

רוה"מ אמר שמדובר ב - structure crisis בפולניה. הוא הזכיר את התנגדותו המוחלטת של לנין לאיגודים מקצועיים עצמאיים. מה שאנחנו רואים בפולין הוא ערעור הבסיס של המדינה הקומוניסטית.

לאחר כמה הערות נוספות בנושא זה וסיפור הנשיא על פגישתו עם אביו של לך-ולסה, מנהיג איגוד "סולידרטי" הפולני, אמר רוה"מ לנשיא שדבריו בקבלת הפנים שמחו את לבותינו והשרו בנו רגש גאווה. ראש ממשלתה הראשון של מדינת ישראל, דוד בן-גוריון, תמיד חלם על ברית בין ישראל וארה"ב. אנחנו מדינה קטנה אך נעשה כמיטב יכולתנו בכדי להוכיח את עצמנו ואת האימון בנו.

הנשיא סיים את הפגישה באומרו we have a rendezvous with destiny . השיחה נמשכה כ-35 דקות ומשתתפיה הצטרפו אח"כ לשאר החברים בשתי המשלחות אשר חיכו בחדר הקבינט.

שטאדט ישראל בארעב

22/9

ה'תש"ז

אין אונזער צווייטן (בערענד) און צוואנציקסטן
טאג פון דעם יאר פאר אונזער געזעלשאפט
זאלן די קאמפאניעס פאר אונזערע אונדזערע.

און אונזערע אונדזערע אונדזערע אונדזערע
און אונזערע אונדזערע אונדזערע אונדזערע.

און אונזערע אונדזערע אונדזערע אונדזערע.

און אונזערע אונדזערע אונדזערע אונדזערע.

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

י"ח' אלול תשמ"א
17.9.81

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

סודי

אל: יהודה אבנר - יועץ לרוה"מ

הנידון: פגישת רוה"מ עם ראשי הקהילה הרפורמית בארה"ב-13.9.81
בהמשך לשיחתינו להלן דו"ח בכתב.

נוכחים: הרב הרמן שלמן - נשיא אירגון הרבנים הרפורמים, הרב יוסף גלזר, מנכ"ל
האירגון, הרב אלכסנדר שינדלר, נשיא איגוד הקהילות הרפורמיות בארה"ב,
מר דונלד די, יו"ר הנהלת איגוד הקהילות הרפורמיות בארה"ב.

נציגי התנועה הקונסרבטיבית הרב גרשון כהן והרב וולף קלמן שהיו אמורים להשתתף
בפגישה לא יכלו להגיע בשל השינוי שחל במועד הפגישה ברגע האחרון.
מצ"ב השמות והתארים באנגלית.

מהצד הישראלי השתתפו: השגריר עברון, הקונכ"ל לביא והחתום מטה.
הנושא שלו הוקדשה הפגישה כולה היה הסעיף בהסכם הקואליציוני שבו התחייב רוה"מ
לעשות מצידו למען תיקון חוק השבות לפיו יוכר לפי חוק זה רק מי שגוייר לפי ההלכה.
בסיכום הדיון הביע רוה"מ נכונות לבדוק אפשרות לזמן את נציגי שלשת הזרמים
(האורתודוקסים, הרפורמים והקונסרבטיבים) לדיון בארץ כדי לעשות ניסיון נוסף
להגיע להסכם בנושא, זאת בהמשך לניסיון שנעשה ב-1977 ושלא היצליח.

להלן פרטי השיחה:

-הרב שלמן פתח וציין שלמרות שהוא יודע שהמשמעת הקואליציונית לא תחול על ההצבעה
בכנסת בנושא תיקון חוק השבות, הוא מוטרד מאד מהנזק העלול להגרם לקהילה הרפורמית
בארה"ב.

-הרב גלייזר הביע חששת ותיקון החוק ישבור את אגדות העם היהודיים וביקש מרוה"מ
לשנות את עמדתו האישית לגבי התיקון.

-רוה"מ הזכיר שב-1977 היה ניסיון להגיע לנוסחה מוסכמת, אך הרב סולוביצ'יק לא
הסכים לנוסחה שהוצעה. רוה"מ ציין שיהודה אבנר שוחח בימים אילו עם הרב סולוביצ'יק
אך הוא עדיין אינו יודע את פרטי השיחה.

רוה"מ המשיך ואמר שגוייר זה נושא הלכתי כמו שהכלל שיהודי הוא אדם שנולד לאם

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

יהודיה הינו כלל הלכתי.

ההסכם הקואליציוני ר"ה"מ אמר שאמר למפד"ל ולאגודת ישראל שכדי לתקן את החוק הכרחי שיהיה רוב בכנסת והבטיח להם שיעשה כמיטב יכולתו ליצור רוב זה. אך במידה ולא יוצר רוב והמפלגות הדתיות תסרבנה לשבת בקואליציה אז לא יהיה מנוס מללכת לבחירות חדשות.

העיתון הסכמתי שהניסיון לגבש את החוק יתבצע "תוך זמן סביר". המפד"ל ואגודת ישראל היסכימו לכך. אולם ~~לאחר~~ לאחר האגודה דרשה שהניסיון לתיקון בחוק יעשה "תוך שלשה חדשים עם תום פגרת הכנסת". (כלומר ב-1 בפברואר 1982) עלי מקובלת הנוסחה "תוך זמן סביר" ולא "תוך שלשה חדשים". אני מאמין שאגודת ישראל אינה מעוניינת להפיל את הממשלה ולשבור את הקואליציה. הרב אברהם שפירא אמר לי, למשל, שגם בנושא החפירות הוא לא ימוטט את הקואליציה.

המצב בכנסת המפלגה הליברלית מתנגדת להצעת התיקון ולכן אין סיכוי שיוצר רוב בכנסת. שבירת אחדות העם היהודי ר"ה"מ שאל כיצד ישבור התיקון את אחדות העם היהודי. הרב שלמן ענה שחברי הקהילות הרפורמיות ידעו שלפי החוק הישראלי דברים מסוימים שהרבנים הרפורמיים עושים אינם נכונים ואינם מקובלים. מה עוד שהחוק הקובע זאת התקבל ע"י הכנסת שחלק מחבריה אינם יהודיים ושרוב חבריה חילוניים. זה ימוטט האחדות בעם היהודי.

הרב שינדלר - ציין שבאר"ב קיימים 35,000 (שלושים וחמישה אלף) נישואי תערובת בשנה כשאחד מבני הזוג מתגייר. כלומר מדובר ב- 70,000 איש. אם מוסיפים לכך את ילדיהם עולה המספר במוצע ל-200,000 איש בשנה. כלומר 2 מיליון תוך עשר שנים הילדים של משפחות אילו לא יוכלו לעלות לישראל וכאן יוצרו מחלוקת ופירוד בעם היהודי. מר די המשיך וציין שהתפישה של היהודים הרפורמיים והשמרניים בארה"ב תהיה שילדיהם ונכדיהם לא יחשבו כיהודים בעיני החוק הישראלי ומכאן היו עלולים להסיק המסקנה שהם אינם נחשבים כיהודים בכלל.

ערוב דת ופוליטיקה - דבר נוסף שמטרידני בהקשר זה הוא העובדה שבמשך 200 שנה נאבקו היהודים בארה"ב וארה"ב בכלל מאבק להפרדת הדת מהמדינה. היום נוצרת חדמית שבישראל אין הדבר כך וזה משפיע בצורה שלילית על היהודים הרפורמיים והשמרניים בארה"ב. מעמד הרבנים הרפורמיים - הרב גלייזר הידגיש שהחוק יטיל ספק על הסמיכה של הרבנים הרפורמיים והשמרניים וזה יפגע קשה במעמדם.

ר"ה"מ חזר והדגיש שהוא משוכנע לחלוטין בעמדתו בענין ה"גיור כהלכה" ולכן הוא לא יוכל אף לומר להם שהוא ישקול הדבר פעם נוספת. ר"ה"מ ציין שהישוב בארץ הינו אורתודוכסי מראשית קיומו ונדבר נכון לגבי ספרדים ואשכנזים כאחד. ר"ה"מ ציין שחוק הנישואין והגירושים שנחקק בשנות ה-50, מכיר בנישואין וגירושים אך ורק עפ"י דין תורה ולכן הרבנות לא תכיר בנישואין וגירושים רפורמיים ושמרניים. לזה אין כל קשר לחוק השבות. ר"ה"מ סיכם ואמר שהוא יבדוק האפשרות להזמין לדיון בארץ את נציגי שלשה הזרמים בדומה

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

לניסיון שנעשה ב-1977. הוא הציע ליצור קשר עם דר" נורמן לס שהיה מאד מועיל
בדיון ב-1977.

קיבוץ לוטן בסוף השיחה הועלה ע"י הרב שינדלר הנושא, והוא ביקש את רוח"מ
לפעול למען הקצבת הממון הדרוש ע"י הממשלה, זאת לאחר שבסוכנות כבר היקציבה
חלקה. הרב שינדלר ציין ש-150 הצעירים מוכנים לעלות על הקרקע, אך אין הוא יכול
למשוך אותם יותר ואם הממון לא יוקצב הם עלולים להחפזר.

רוח"מ הבטיח להעלות הנושא עם שר החוץ ועם השרים הנוגעים בדבר
(או מברקינו בנידון)

ג. י. י. י.
אורי בר נר

העתיקים: השגריר עברון

מנהל מצפ"א

מנהל הפוצות

הנן בר און

✓ Rabbi Herman Schaalman, President, Central Conference of American Rabbis.

✓ Rabbi Joseph Glaser, Executive Vice President, Central Conference of American Rabbis.

✓ Rabbi Alexander Schindler, President, Union of American Hebrew Congregations.

• Mr. Donald Day, Chairman of the Board, Union of American Hebrew Congregations.

דף... מתוך... דפים

סוג בטרונ... קי... דף

דחירות... דף

תאריך זד"ח: 15.11.55

מס' מברק... 141

מס' מברק

אל: כולל

מנכ"ל.

דלהלן רשום שיחת רחמי עם המזכיר בארצות הברית ב-10 דנא.

שגרי

הרואל

רש

TOP SECRET

12/2

141

Working Luncheon with Secretary Haig and Prime Minister Begin

Department of State, James Madison Room

Wednesday, September 9

1:00 p.m.

PRESENT: American Side -- Sec. Haig, Allen, Kirkpatrick, Clark, Habib, McFarlane, Lewis, Wolfowitz, Veliotis, Hill, Draper, Kemp.

Israeli Side -- Prime Minister, Shamir, Burg, Sharon, Eylon, Tamir, Sagui, Bar-On

The meeting was devoted to Lebanon.

HAIG: I believe we have a shared conceptual approach to Lebanon. We have suggested to you some ideas to be carried out in phases but I would like to emphasize that there is no sanctity in this and in our thinking.

Three principles are the guidelines for our concepts:

- (1) The security of northern Israel.
- (2) To seek to get the Syrians out of Lebanon.
- (3) To achieve the strengthening of the central government of Lebanon.

As I said, our phased plan is not secret. We do not seek through it a vehicle which would result in a tricky PLO connection. Our condition on talks with the PLO remain absolutely firm. They are the recognition of Israel and acceptance of 242 and 338. As long as this Administration is in power, I cannot visualize a change on this. Yet, the Palestinians are a certain, even if distant, participant in what is happening in Lebanon, because we want to change their role. In particular, we want them to

12/3

2J
141

remove their weapons. But this does not imply any contact between ourselves and the Palestinians. We have tried to bring in other Arab participants and how they achieve this is their business.

PRIME MINISTER: I have heard you with great interest. I would like to inform you what has happened after the Cessation of Hostilities because those happenings are important. General Sharon and his colleagues will go into greater detail but I must tell you that the terrorists have broken all the basic understandings which were the basis of my agreement with Philip Habib. The first basic understanding which they broke was in the introduction of heavy weapons into the area. There are now 18 emplacements of 130 millimeter guns in this area. Some of these can reach the Galilee and all of them can shell the Hadad area. Secondly, the terrorists seem to have interpreted the wording "Cessation of Hostilities" between the territory of Lebanon and the territory of Israel as giving them a license to attack in Judea and Samaria and elsewhere. Should this continue, I want to tell you that this would be utterly unacceptable. They have also attacked outside of the Middle East in Vienna and elsewhere. In other words, if they interpret the Cessation of Hostilities in the north as a license to attack elsewhere, this is unacceptable.

The introduction of heavy weapons into the area is a most serious problem. You will recall that our main preoccupation was to put the Galilee out of range. This has not happened. Also, the missiles have not been removed and there has been no return to the status quo ante. We do not want war with Syria but if the situation continues, it might happen.

12/4

2J
141

As far as the Christians are concerned, we have helped them over the years and have given them weapons for tens of millions of dollars. The Maronites under Bashir's leadership are effective but they cannot withstand the regular army of Syria. As you will recall, they approached us and asked us if we would not object if they would make a declaration of cutting their ties with Israel. I cabled them at that time in reply and my reply was in two parts: first, that we do not like the tone of this demand which was put to them because the connotation is negative; but the second part of my reply was that if they accept this demand, we would not object as we cannot assume the responsibility for the lives. As you will recall, they did not quite understand this message and we had to clarify this shortly afterwards. Throughout the years, we advised them not to divide Lebanon and not to create an independent state because they were not strong enough to do so. But we assumed some responsibilities for the consequences by aiding them and this was not an insignificant aid, neither for them nor for us. The Syrians continued to put pressure upon them and subsequently asked them to sign another document in which they would confirm that Israel is the enemy of all Arab states. This Bashir refused to do.

There is another problem. There will be Presidential elections in Lebanon next year. It is definite now that Sarkis will not stand in those elections and that, of course, creates considerable problems. May I emphasize that the Lebanese problem is a political issue and not a military one.

12/5 0141

HAIG: We here are aware of your sacrifices and contributions on this issue. And are grateful for your patience on the violations of the Cessation of Hostilities which have occurred. As far as Vienna is concerned, we were told that the crime was carried out by a splinter group, but I do not want to suggest by saying this, that Arafat is a paragon of virtue, even though he seems to be for the moment somewhat more responsible than in the past. I have not heard that Sarkis definitely decided not to run.

HABIB: Everything the Prime Minister has said confirms that the cease fire has held relatively well. Israeli caution and patience has paid off. It is also quite clear that the radicals will seek to undo the process.

The underlying understandings on the Cessation of Hostilities were:

- (1) The removal of heavy weapons.
- (2) The expansion of UNIFIL's area of operation into the Tyre pocket and the Beaufort area.
- (3) Increasing the capability of the central Lebanese government.
- (4) The continuation of the Bet-e-din process, the purpose of which is ultimately to bring about the withdrawal of the Syrians from Lebanon and the reconciliation of the various Lebanese factions.

All this, with the purpose of gradually resolving the Lebanese problem. When we tried to fashion this, we naturally took into account the Christians. We were hopeful that this would reassure the Maronites in general and Bashir in particular. In the series of meetings which we had with them, we had the impression that indeed he had been somewhat reassured. Bashir has

12/6 0
141

told us that he has improved his position and for the first time dealt directly with some responsible Syrian officers. He appears to feel now a bit safer.

When we suggested the phases, we believed that we could start with the easier measures. Some of this you carried out without a quid pro quo. There was no attempt to have a quid pro quo. We are fully aware that the Prime Minister does not like this. We believe that we can proceed with this in the future in order to try and spare Israel from any threat from that direction. I believe that we can only move the Syrians out under Saudi pressure. We ought to try and attempt this before the 1982 elections in order to avoid that these elections be held under Syrian gun. You might be aware that Sarkis cannot run again under the present Lebanese constitution. Therefore, an idea has occurred to try and change the constitution in such a way so that his re-election is not excluded. This, of course, will take some adjustments. It is quite clear that the next President of Lebanon will have to be elected by some deal as it has always been done before.

We do not want you to jeopardize your attitudes towards the PLO through a quid pro quo. However, it is clear that we do have ways and means to try and control what happens on the ground through other parties.

HAIG: We have some hope for a somewhat more constructive French attitude on Lebanon. It is even possible to believe that the tragic death of their Ambassador was a result of an already perceived changed French attitude.

12/7 01
141

HABIB: I believe that the Iranians were most likely responsible for this.

BURG: What happens to the terrorists acting outside of Lebanese territory?

HABIB: As you know, we are completely opposed to terrorism from any source. Quite obviously, we would not ignore this. But I believe that we should not allow a particular terrorist act to be able to dictate to us and destroy the fragile arrangements which we have started.

SHARON: I have to emphasize facts. The general situation in Lebanon has not improved. The opposite is true. The situation in Zahle is worse. The Syrians are moving forward step-by-step in order to take over the whole of Lebanon. I am sorry to say that the picture is different from the description we have just heard. I will try and show you what has really happened (Minister Sharon displays a map). As you can see on the map, these are the January 1976 boundaries of the Christian area and that year the Syrians invaded the southern part. In 1978, the Syrians took over the northern part of Lebanon (Tripoli) and in April 1981 they captured the Zanin Heights. Since then, they have advanced westwards. In former years, they withdrew before winter came eastward from the mountains but now they are moving daily westwards. Sometimes tens of yards, sometimes hundreds. They are moving tanks, constructing roads and entrenchments. In most of these activities there is a terrorist participation. One should not forget that the free Lebanese area is not longer along the coast than 24 miles, and not wider than 17 miles. The Christians from the north tell us that they sense an increasing danger.

12/8 2
141

HABIB: It might be worthwhile to recall that when Syrian troops entered in 1976 into Lebanon, it was in order to try and save the Christians from the PLO. In 1978, they were called in by Franjieh. As far as the Zanin mountains are concerned, it is my information that at the last meeting the Syrians agreed not to move westwards. Bashir seems to have also obtained an agreement that the Syrians will not shell east Beirut. That is of particular importance to him and that of four crossing points.

Obviously, the Syrians want to dominate the Lebanese but the Lebanese will struggle against this and the Saudis do not want the dismemberment of Lebanon. One should also recall that the Syrians have problems at home.

SHARON: Bashir has Israel's sympathy. Israel was the only one to support the Maronites. But our problem at present are not the Maronites, but the Syrians who want to take over Lebanon. There are 500 Syrian tanks in Lebanon, including at the border the 91st Armored Brigade. This is a threat which we cannot accept.

HABIB: Elements of the 91st Brigade were about to move into Lebanon and we prevented this.

SHARON: We regard the Syrians in Lebanon as a threat which we cannot tolerate. Our facts are different from yours. They do not have to take over every single inch of Lebanon. They might leave for their own reasons, some area free of their occupation, but this will not change the basic problem. Take

12/9 0
141

the question of elections. The Lebanese parliament has 90 members. 66 are sufficient to elect a President. And those 66 will be transported to the session by the Syrian armored cars. Those are not free elections or elections at all.

As far as the Cessation of Hostilities is concerned, we accepted your word. We assumed that the terrorists would not augment their weapons but they did that in particular in those places from which they could hit us most effectively. I have visited Hadad a short time ago in order to convince him to stick to the Cessation of Hostilities agreement. At that time, I saw with my own eyes how the terrorists openly dug in and constructed positions.

PRIME MINISTER: There were many attacks on Hadad and we persuaded him to hold his fire.

SHARON: Two nights ago the terrorists shelled Hadad and four days ago one of his cars was blown up by a newly laid mine and one man was injured. There have been 17 incidents since the agreement. There were terrorist attacks in Vienna, in Rome, Athens and Paris. There have been violations on the Jordan border. These violations could not have occurred without active Syrian help. Jordan tries to do everything in its power in order to prevent them from occurring but they do not always succeed. There was an attempt against Eilat.

PRIME MINISTER: Jordan is really trying to prevent those violations.

12/10 0
141

SHARON: The terrorists have even tried to act from Egypt. We talked it over with our Egyptian colleagues. One of our patrols was attacked in the southern Gaza strip. All this means that they only feel restricted by the agreement on the Lebanese border and nowhere else. We believe in political solutions, not in a military one, which would be easy to carry out. There are three major problems in Lebanon: One is Syria, the second, the terrorists. It might be worthwhile knowing that last year 1,700 terrorists from abroad were trained in Lebanon. They came from Angola, Mozambique, Europe, Central America and other countries. In other words, Lebanon became the center of the world-wide terrorist activity. The third problem in Lebanon is how to establish a free and capable government in that country. These problems can only be solved integratively. As long as the terrorists or the Syrians are there, one cannot solve this. We need the evacuation of the terrorists from the UNIFIL area. The same as far as heavy artillery is concerned. We need greater responsibility for UNIFIL. We also believe that the regiment of Lebanese army not under Syrian control should be deployed in the south. The Syrians must be evacuated from Beirut and even from the north. Elections ought to be held under international supervision and eventually, Hadad's troops to be reintegrated into the Lebanese army. Those are some ideas and some suggestions.

HABIB: I must say that our ideas are not unidentical. They do move in similar directions. Let us keep the list and try and integrate our ideas.

12/11
Q
141

BURG: I would like to suggest that more detailed talks on this should be held between our experts.

HAIG: I believe we had a very good exchange here. We are impressed with your information and we ought to sit down and exchange the information. This would be a basis. If you accept this we ought to do this on an urgent basis. We cannot afford to drag our feet on that. We ought to have the urgent sessions on an intimate basis.

In turning to a different subject, the strategic aspects of our relations, here we should put some meat on the bones. There are three areas which we might want to deal with: (1) the prepositioning (which is at the present time a little bit restrained by the sheer availability of weapons). (2) Medical supplies; (3) modest joint exercises; (4) Joint contingency planning of a solid kind.

I would like to be sure that we are all jointly satisfied. I would like to make some very general remarks. We were very pleased to have you here and I would like very much to welcome in particular, Foreign Minister Shamir who has always represented to me the epitome of professional diplomacy at its very best. I also would like to welcome Minister Sharon who has given us such an able example of his capabilities, and Minister Burg whose contribution throughout all Israel's Cabinets are well-known. I know the President gave a great deal of thought to his remarks this morning and he very much means what he has said, that we are partners and allies.

PRIME MINISTER: I would like to make two short proposals. One, that if we cannot assure free Presidential elections in Lebanon and other areas, elections without Syrian armored cars, we might consider to postpone the

12/12

141

elections until the Syrians are out. If the elections are postponed, then Sarkis continues to be in charge. Bashir has recently been rather satisfied with his cooperation with Sarkis. The second suggestion is that Minister Sharon should also see you with the Secretary separately, apart from the talks which he is going to hold with Secretary Weinberger. I hope you might agree to that.

Prime Minister Begin then raised his glass and toasted the Secretary. Meeting broke up around 14:30.

בר-און

Meeting between President Reagan and Prime Minister Begin
at the White House, Washington, D.C.
September 9, Wednesday, 11:10 a.m.

PRESENT: American side -- The President, The Vice President, Haig, Weinberger, Meese, Kirkpatrick, J. Baker, M. Deaver, Allen, McFarlane, Veliotis, Lewis, Habib, Kemp.

Israeli side -- Prime Minister, Shamir, Burg, Sharon, Evron, Kuberski, Kadishai, Tamir, Sagui, Poran, Bar-On, Avner, Nehushtan, Tehila.

(Prior to the meeting, the President and the Prime Minister met in the Oval Office for some 50 minutes, with Foreign Minister Shamir, Vice President Bush, Secretary of State Haig, Richard Allen, Ambassador Evron and Ambassador Lewis).

PRESIDENT: We have had a good meeting in the other room. A good part of the meeting was involved in getting ourselves acquainted. We did touch upon a number of matters and the Prime Minister would like to say something about them. Mr. Prime Minister, would you like to begin?

PRIME MINISTER: Thank you, Mr. President. In evaluating the situation, I would like to make a distinction between matters relating to the defense of Israel and common interests pertaining to the world situation. With regard to the defense of Israel, we have always demonstrated our preparedness to defend ourselves. We have never asked another nation to fight our battles during the five wars. One such war was the War of Attrition, and for us it was an outright war. Throughout all these trials we sustained our independence and so we shall in the future. We shall never ask anybody to send soldiers to sustain our independence. For

this is our duty and our duty alone. Mr. President, we have a wonderful young generation -- serene and devoted and ready for self-sacrifice whenever we are attacked. We hate war but we understand that we always must be prepared, that we be strong in order to deter aggression. Always, we must be ready to do what needs to be done to defend ourselves. As in the past, so in the future -- the defense of Israel is the duty of Israelis. In this room I can tell you that we now have the possibility to mobilize 700,000 well-trained soldiers. Our army is an army of civilians which is comprised almost totally of reserves.

I now come, Mr. President, to the matter of common interests. In our time, with the expansion and aggressiveness of the Soviet Union, we face one problem which should unite us in a community of interests -- how to defend human liberty. I believe that in this we do have a deep common interest. We should seriously and determinedly consult on strategic cooperation. I must tell you, Mr. President, that we do not have much time to lose. The Middle East situation is serious. The Soviet Union presently has 2,000 of its best tanks in Libya -- what you call pre-positioning -- as well as missiles and MiG-25s and even MiG-27s. Few Libyans even fly such planes. In Syria, there are 1,000 tanks at the disposal of the Soviets, in addition to the 2,600 tanks in the Syrian army. And these include the T-72 which is one of the best tanks in the world. This tank can sustain a direct frontal hit without damage -- and tanks move forward. As I say, they have in storage in Syria, 1,000 tanks for their own use in addition to the missiles and planes. In such a situation, after Afghanistan and Ethiopia, we have here proof of how the Soviet Union is prepared to involve itself on the spot, as

they helped the Somalis at the time. You will recall that the Soviet Union directly assisted the Somalis in attacking Ethiopia in the Ogadan Desert. I wish you to know, Mr. President, that four years ago when I met your predecessor, early that morning I received a cable, an S.O.S. from Mangistu (the ruler of Ethiopia) in which he wrote to me, "Save my country". He asked me to talk to the President of the United States. I wish you to know that before I spoke to your predecessor about matters concerning my country, I informed him of this message. When I received it, I remembered how the Italians had invaded Ethiopia before the Second World War. And I said to President Carter: we have to do something to help the Ethiopians against the Soviet Union. And then suddenly, the Soviets changed policy and began helping the Ethiopians against the Somalis. They rendered assistance to the Ethiopians and pushed back the Somalis from the Ogadan Desert. They simply switched sides overnight. Ethiopia is now completely under communist rule. Sadat talked to me about it. Sadat has shown me on the map and tells me how he is surrounded (by the communist threat) but then I show him on the map a little pimple (Israel) and I ask him, how should we feel?

Mr. President, we have a common interest and we should cooperate. I suggest to you that during our stay here, we should agree basically on such cooperation. If you give your agreement, I suggest we ask our Defense Minister to work out the details with your Secretary of Defense. We should deal during our stay with strategic cooperation between us on defense matters and then our colleagues could work on the details.

PRESIDENT: We can agree to that. Fine.

PRIME MINISTER: Arik, do you wish to add something?

SHARON: I would just like to emphasize that we agree to this cooperation. We have been facing Soviet expansionsim since 1955. We see the Soviet aggressive strategy and no doubt they are moving forward. Israel can do things, Mr. President, that other countries cannot do. We have the stability of a real democracy. We are on the Mediterranean. Israel is a country positioned from which we can act both in the Mediterranean theatre and in Africa. We are capable of embarking upon cooperation immediately. We have American equipment which we can put at your disposal in the shortest time. We have the needed infrastructure, including military industry, other industries, airfields and so forth. We have a long-arm strategic capability, as for example, Entebbe and Baghdad. We have the possibility to give an air umbrella for distances of hundreds of miles into the Mediterranean or the direction of the Persian Gulf, to enable American troops to operate in case of need. Altogether, we have the means for long-arm cooperation if you decide to move troops into the area, and we can do it immediately. We are happy to hear from you that you are interested. Together, we can elaborate practical plans.

PRESIDENT: As I said in the other room, we are allies and we share common values. The meetings you will have with Secretary Weinberger and Secretary Haig will reflect this.

PRIME MINISTER: Thank you, Mr. President.

Now, as you said in the Oval Office, you would be derelict in your

duty as President if we did not have a chance for a hearing.

To our deep regret, Saudi Arabia is a confrontation country of its own volition. It joined in all the wars against Israel and has never signed an agreement with Israel. I wish to tell you in confidence, that we tried time and again to get in touch with the Saudis but did not succeed.

They support the organization called the P.L.O. It is an organization bent on our destruction. This should be an axiomatic understanding. They write it down. We cannot repeat the 1930s when people said that Mein Kampf was mere propaganda. It was not propaganda. That embodiment of all evil in mankind, to use a Churchillian expression, meant every word he wrote. We cannot disbelieve an enemy who says he wants to destroy us. The P.L.O. is bent on our destruction. It is written into their Charter. A few months ago in Damascus, Fatah, the main component of the P.L.O. passed a resolution. They wrote that the Fatah movement is a movement of national liberation whose aim is the liquidation of the Zionist entity, politically, militarily, culturally and ideologically. Please note the word "liquidation" with its special association. When the Saudis give that organization those hundreds of millions of dollars, they help an implacable enemy of our country. Then, there was the meeting of the P.L.O. itself in Damascus. And they passed a resolution which spoke of the strategic alliance led by the Soviet Union. This is an euphemism for serving Moscow. We have all the facts. Beirut has become a world center of terrorism. They reach Europe and perhaps one day the whole of the Western hemisphere.

Mr. President, I will start not from the AWACS but refer first to the problem of the F-15s you intend supplying to Saudi Arabia. They will have 60 F-15s. This is very serious for us. After all, we are close neighbors; they are on our doorstep, just across the border. All the systems to be supplied to the F-15s will immensely enhance their capability to reach all of Israel's towns. I suppose that if ten reach Tel Aviv we shall -- and I say this without boasting -- shoot down eight of them, but two of them will wreak havoc. If they have these fuel tanks, they will be able to reach Tel Aviv not only from Tabuk but from any part of Saudi Arabia.

Then, there is the matter of the proposed sale to the Saudis of the AIM 9L missiles. This is the most advanced missile in the world and it will give the Saudis a qualitative edge over our air force. Until now, there was no case of an air war in which we lost the battle but if they get those missiles, this might well put us in jeopardy.

And then there is the matter of the refueling aircraft which, again, shall enlarge the F-15 capability giving them a range up till the Mediterranean. Mr. President, this touches directly on our national security.

I shall now refer to the AWACS. Let me say in brief that our country will be completely transparent if they have the AWACS. When General Jones came to visit me he told me at the time that the Saudis will have in their territory 4 AWACS under complete American control. I did not say one word of objection. But now they will own the AWACS and even if there are Americans on those planes, the Saudis will have control. Now, the Saudis have strategic cooperation with Jordan which, as you know, has refused to join

the peace process. And Jordan is allied with Iraq which is an implacable enemy of Israel. Iraq participated in all the wars against us and has never signed an agreement of any kind with us. In the Yom Kippur War they fought against us with an armored brigade. They now have nearly 1,000 tank carriers which can cross the desert in 48 hours- It used to take days, the tanks travelling on their own tracks, many of them arriving at the front damaged. But now they have the carriers, mainly from West Germany. This will enable them to carry three armored divisions directly to the front in no time. This constellation -- Saudi Arabia with Jordan and Jordan with Iraq -- represents a new and serious change. If the Saudis own the AWACS we will be completely transparent. Our experts have told us that every plane will be seen, that every helicopter will be seen. We have 12 airfields and the majority of them will be naked. And the information will then go to the Jordanians and then to the Iraqis. No one can control this. Our experts have concluded (the Prime Minister reads from paper) : "In Saudi hands, the AWACS long-range detection capability will enable the aircraft to cover the whole territory of the state of Israel and will grant the Saudis an early warning capacity for the detection of all air activity over Israel." Israel has no strategic depth and we must have some minimum early warning capacity. For we are an army of reserves. With your permission, Mr. President, I shall ask Arik to show you the details.

SHARON: I would, with your permission, like to add a few words on the question of Iraqi troops against us. In 1948, the Iraqis sent troops to the West Bank and occupied its northern part which it handed over to Jordan only in 1949. 20,000 Iraqi soldiers were involved. In 1967

Iraq participated with two armored divisions and in 1973 Iraq sent three armored divisions to the Golan Heights. The Saudis also participated in all the wars against us. For many years the Saudis deployed troops in the southern part of Jordan.

I must emphasize that we understand that the United States should supply weapons to the Arab states -- but why the most sophisticated? We cannot compete in numbers. Our advantage lies in our ability to carry on air-to-air close combat. The Arabs have never managed to do this. They never had the psychological strength to face our pilots in the air. But once you supply them with these most sophisticated weapons and missiles, we shall suddenly lose our superiority. I suggest to you that this weakens the free world if we are going to lose our superiority. We will not be able to fight them and overcome them as we did in the past. This constitutes a major change in the Middle East. Mr. President, they are not going to fight the Soviets. The Arab countries have internal problems and for that they need weapons but not the most sophisticated. I would like now to show how the AWACS in Saudi hands would cover the whole of Israel. I will ask General Saugui to show you, Mr. President, the viewgraphs.

(Saugui together with Sharon walks over to the President and explains the different viewgraphs. Haig, Bush, Weinberger, Allen, Meese and McFarlane look on).

SHARON: The number of airfields we had was 12 but after our withdrawal from Sinai we will only have 7.

(President to Weinberger: I understand that they are not going to be equipped for)

WEINBERGER: They (the AWACS) have no ground capability unless the target is racing along above 60 nautical knots.

SHARON: On the ground they can follow every movement if the speed is above 60 nautical miles, meaning every aircraft taking off from the runway will be shown and every helicopter in low flight will be seen. As for naval units, they, because of the color of the sea, etc., can be traced even at much slower speeds. All our airfields will be covered and our helicopters seen. At the present time the Saudis are supplying the Jordanians and Iraqis with real-time information, and we see that they are informing the Jordanians about every movement in the area, using their radars in the north. The Saudis need not participate in actual war. They can sit quietly by and supply information to the others. And Jordan, Iraq and Syria together have 7,000 modern tanks and 700 modern jets.

BURG: I would just like to add that what we talk about is the highest compliment to the sophistication of American arms --- because your arms are so good, we feel so bad.

PRIME MINISTER: Mr. President, Dr. Burg is our wittiest Minister. Our oldest and our longest in office.

BURG: I hope it will continue. It is like those stories of science fiction when you have a knight in armor and a ray penetrates the armor and leaves him naked. The eagle eye of the AWACS can look at us, undress us and report to the others. Against the background of the big West-East discussion to which the Prime Minister has referred, this special thing should not be misunderstood. Syria remains a particular ally of the Soviet Union. With all the many points of understanding between the U.S. and Israel, on this one point it is a real fear that compelled the Prime Minister to raise the subject. We must ^{also} see it against the background of Saudi Arabia giving money and arms to the P.L.O.

PRESIDENT: As I said to the Prime Minister, all these things you have said, I can empathise with you and can understand your concerns. But I wish to say that we are trying to continue along the path of peace in the Middle East and this is predicated, I believe, that given time, we can bring Saudi Arabia around just as Egypt has been brought around, and bring it into the peace group. Now, these planes will not be available until 1985. This gives us time. We have reason to believe that Saudi Arabia is a key as, for example, the recent Lebanon issue. We believe that we can bring them to a point like Egypt and become a key to others to do the same thing. We have to have momentum. We must maintain the credibility with them to build upon this. We are allies; there is no way we would sit by and let them disturb the balance and put you at a disadvantage. We won't let it happen. We are aware of the instability in Saudi Arabia and I can tell you that we won't let another Iran happen. We give you the assurance that we will do this with our eyes open and the first priority

of our country is the security of Israel. We are pledged to that. We ask your understanding about what we are trying to accomplish. We won't just give in. We are involved. This is our position.

HAIG: I think, as a military man, and as one whose concerns are close to Sharon's, that it is vitally important that it be understood that we are not going to take the initiative that would undermine your security. The security of Israel is our primary Middle East objective and we won't institute a policy that undercuts that objective and which would endanger Israel. We are in a situation, in a dialogue, that had been started beforehand, and for other political reasons has been enhanced somewhat. We won't institute policies with Saudi Arabia that would undercut our interests with Israel. There are 5 years ahead and the history of those next five years are vital. We need Saudi Arabia in a constructive position and not as someone acting mischievously in the Middle East. Thus far, we have seen this (Saudi constructive action) in the Sudan, in the effort to bring Pakistan back into a Western orientation, and in Habib's recent mission. Five years is sufficient time to make an assessment. America will be involved in this system from the cradle to the grave. There is no way for it to operate for two days without us. There will be safeguards and overlapping safeguards. I can assure you that if we fail to provide the AWACS -- and we won't fail to provide -- then Britain will surely move to do so. Their NIMROD has a better range and radar. As one who was involved in the NATO negotiations, I can tell you that the Saudis displayed great interest. The British Foreign Secretary told me that they are prepared to immediately reopen the NIMROD line. Does it serve our joint purpose to put British interests in Riyadh as a substitute

for American interests? I don't think so. We are going to have transfer arrangements with Saudi Arabia which will guarantee safeguards and overlapping safeguards from the cradle to the grave and which will prevent the worst prognosis you speak about. We have instantaneous alternatives to shut off these systems. I would be less happy with the F-15 systems than with the AWACS. The AWACS are not that sophisticated and I think the matter is somewhat inflated. We go into this with our eyes open.

PRESIDENT: May I add: You mention the weaponry the Soviet Union is supplying in the Middle East. We believe, as deeply as you, that the real threat is the Soviet Union. But we also believe we are the only country that has a chance to take those surrogates away from the Soviet Union. If we turn away from Saudi Arabia, we may well turn them towards the Soviet Union as the major country to be connected with. If we seek peace, we must make sure that they see us as the major power to depend on rather than the Soviet Union. Peace in the Middle East depends on keeping the Soviets out. I doubt whether Libya will send out any more planes looking at American planes. As I say, peace in the Middle East is dependent on keeping the Soviet influence from the Middle East. All we can ask is your understanding. We are going into this with our eyes open. We have 5 years to develop this relationship and we can change our course if need be. Maybe we have made an opening that could be extremely important. Who would have thought that two men could have come together and made the peace between Egypt and Israel.

PRIME MINISTER: Mr. President, that happened for two reasons. Sadat was in Romania and he asked President Ceausescu two questions: he said to him:

you talked to Prime Minister Begin. Is he a strong man and is he a man of peace. He was told, yes. He then flew to Teheran and it was on the plane -- so he told me -- that he decided to go to Jerusalem. He made a speech in his parliament and said he is ready to come and address the Knesset. Five minutes later I sent him an invitation. And then your Ambassador came to me and said that Sadat wanted a written invitation and I sent it to him immediately. And so it came about. I would like to say to you, Mr. President, that five years is quite a long period of time. But, Mr. President, a nation does not live on borrowed time. What will be the situation in the Middle East in which armament quantity becomes of itself quality. This is the question we face. The Middle East is being bombarded with weapons from the Soviet Union, from its satellites, from Britain, from France, from Italy, and now by the United States to Saudi Arabia. As I told you in the Oval Office, your rationale for the neutron bomb was a very courageous decision. The ratio of 1:5 is a new qualitative dimension in Europe. You need defensive weapons to deter those 60,000 tanks. This is now our own main pre-occupation. In tanks we have a ratio of 1:3. We can live with it. But 5:1 -- then we shall be in a dangerous situation. We shall win but the cost in casualties will be tragic. This is our main problem. Mr. President, I believe that sensitivity towards casualties is a measure of civilization. We feel this much more than any other country because we lost one-third of our people. In Israel we have suffered 15,000 killed. By American proportions, these are horrible casualties.

PRESIDENT: You are right.

PRIME MINISTER: You always stressed that you will keep the qualitative edge.

PRESIDENT: Your military superiority is vital to us and we won't stand by and see that changed.

PRIME MINISTER: Thank you. This massive supply of weapons to Arab countries creates as in Europe, a situation not only of quantity but of quality. We really must pay attention, therefore to quantity. I say so in complete candor for we speak as free men. We will be out-qualitised.

PRESIDENT: We won't let that happen.

PRIME MINISTER: (addressing himself to the Secretaries of State and Defense). Gentlemen, can you refute the facts our colleagues have brought to you? I would like to know.

WEINBERGER: I think that on the agreement concerning the AWACS you should bear in mind the points made by Haig with whom I entirely agree. It is essential to complete the transaction in the hope to bring Saudi Arabia around. It is also important to remember the possibility that this would have a major impact to help the security of Israel and the whole world which would not be the case with the NIMROD. Otherwise, they would have planes without restraint. The Saudis really need the planes to look towards Yemen and Ethiopia and ^{you and} we need this to look into Iraq and Iran. If that capability is added to the region, this will be an enormous benefit to Israel and the U.S. and this is a major factor governing our decision. As the President

said, no arrangement will be made that will give a qualitative advantage against Israel. This is an American policy. My own feeling is that the only real Saudi need for it is to protect themselves along their Southern and Western flanks. The completion of the sale will be a benefit to all.

HAIG: Habib is here and we still have to talk about Lebanon (at State Department lunch). I believe this has been a most helpful discussion.

PRIME MINISTER: Mr. Secretary, we are very worried and very concerned. You say maybe the Saudis may be won over. We are their neighbors and we see no sign of moderation, no sign of it. They have their so-called peace plan. I wish you to know it is a plan how to liquidate Israel in phases. It says in that so-called plan about recognizing the right of all the states in the region to live in peace. They do not even mention the name of Israel. All the Arab states could make the same statement because they do not recognize Israel as a state. We are the "Zionist entity". We are not frightened; we are worried.

PRESIDENT: I know.

PRIME MINISTER: We have to care for our children.

PRESIDENT: Your continuing existence and stability and qualitative supremacy is essential to our well-being. I can only say that just as once Egypt would have signed such a statement as you quoted just before,

we believe Saudi Arabia will eventually be brought around. If not, we will take corrective action.

MEETING ADJOURNED about 12:20 p.m.

U/S R3/1

TOP SECRET

Breakfast meeting between President Reagan and Prime Minister Begin
at the White House, Washington, D.C., Cabinet Room
Thursday, September 10, 9:10 a.m.

PRESENT: American side: The President, the Vice President, Haig, Weinberger, Meese, Kirkpatrick, J. Baker, M. Deaver, Allen, McFarlane, Veliotis, Lewis, Habib, Kemp.

Israeli side: Prime Minister, Shamir, Burg, Sharon, Evron, Kuberski, Kadishai, Tamir, Sagui, Poran, Bar-On, Avner, Nehushtan, Tehila, Uri Porath.

THE PRESIDENT: We are going to have to eat and talk at the same time; we are going to have to talk with our mouths full. I will ask Secretary Haig to bring us up-to-date on the various meetings that have taken place since yesterday morning.

HAIG: One of the topics for discussion which has not yet been touched upon is the peace process. I speak on behalf of the President when I say that we want everybody to understand that we are fully behind the Camp David Accords and we remain committed to that process. We are very anxious to get moving on the autonomy talks. I believe our meetings have been very productive so far. Yesterday, at lunch, we had a very detailed discussion on the Lebanese issue and we agreed to put together a group this afternoon on this to work out an integrated appraisal.

Mr. Sharon yesterday raised proposals in the discussion on the strategic relationship. A great deal could be done over time with some limitations, but I think it is time to get started. There are three areas which Secretary Weinberger has touched upon. It may be possible to put together a draft of a memorandum of understanding (m.o.u.) on these matters.

SECRET

-2-

WEINBERGER: Mr. President, we talked about two or three areas where there is possibility of agreement of the type of things we can put into a m.o.u. or a draft of one. There is a desirability of prepositioning medical supplies. Israel's medical facilities are extremely good. Then, perhaps, to begin contingency planning on contingencies that might affect the Middle East as a whole. Perhaps in that connection reference can be made to the defense of the region as a whole, some port calls of our ships and general planning. Perhaps this could be included in a m.o.u. or a draft of one to be put together shortly. This could be the beginning.

SHARON: I emphasized yesterday that as far as cooperation is concerned, though important, it no doubt involves us with many problems. It is hard to believe that we can get involved with the U.S. without in a way having our hands tied. Therefore, we believe that to embark upon this cooperation it should be on a wide-range of activities. Yesterday I mentioned several fields of activity. I spoke about the long-range air, long reach strategic capability of Israel. We have this at present, though limited to our own needs. We believe that with ^{these} means that we can also support you immediately. We understand the sensitivity of this with regard to your involvement in Arab countries. Any such arrangement will demand many things from us and from you but this would not be against the Arab countries but the purpose of it would be to deter the Soviets. Then we talked about the prepositioning of armor. We still have had no detailed discussion on this. I don't know whether you think in terms of an armored division or core -- 365 tanks or 1,000 tanks -- and how long they will be there. We have the capability

../3

to start this immediately. Of our 3,000-odd tanks, most of our equipment -- 2,000 -- are American. We thought in terms of putting some of these tanks at your disposal immediately. For that we must be compensated for by payment thus enabling us to produce our own tank, the Merkhava, and this will, of course, involve you in the further shipment of tanks to Israel. Within months we can hand over to you a certain number of tanks. As for the details, I hope to be able to discuss them with Secretary Weinberger. These, then, are two fields:

- (1) the long-range strategic power
- (2) the prepositioning of armor.

There is a third field and this is how to deploy in Israel aircraft by using our aviation industry for maintenance -- aircraft in the European theatre, the Persian Gulf or the West Asian theatre. We can maintain 150 aircraft at a time -- F-15s, F-16s and Phantoms.

Then, we have offered medical support. My proposal would be that this be integrated with our existing medical system, i.e., to use existing hospital facilities and expanding them as need be.

We offer you an umbrella if one day you have to move an airlift into the Middle East. Israel is like an aircraft carrier with such a capacity. To have this umbrella we would need a certain number of F-15s and F-16s and were you to have to embark on an airlift into the area, we would have the capacity to protect the heavy planes.

I wish to say a word about the balance of intelligence. We are suffering heavy damage as a result of the peace -- which is a good thing in itself -- and we have to a large extent lost our defensive capacity by withdrawing from Sinai. Also, because of the deployment of Syrian missiles in Lebanon, we do not have a cover of the most sensitive places in Syria.

SECRET

-4-

Our answer would be to have a satellite of our own, which we know is complicated, or to get satellite photographs through a ground station which would be established in Israel. Our army is based almost solely on reserves. The standing army is very small. We have a 24-hour system of mobilization and we are in crucial time for at least 3 days until the mobilization is carried out. If we do not get immediate information, we face major threat.

So, when we speak of strategic cooperation, we talk of a wide range of activities. I cannot speak on behalf of the Prime Minister but I would like to express a personal view ...

PRIME MINISTER: When you express a personal opinion -- speak on my behalf.

SHARON: When somebody cooperates in many areas we understand we cannot do everything we would like to do. But we face the same problem of containing the Soviets and we are ready to do it.

PRIME MINISTER: Mr. President, the remarks made by my colleague General Sharon are most important. I would like to add two items. First, the airfields. I do not understand why my good friend Sadat did not agree to put the Etzion air base at your disposal. We were prepared to put that airfield at your disposal both before the peace treaty and afterwards. From that air base you can fly to any part of the Middle East. But I don't want to embarrass Sadat; he is very touchy about it. Maybe you will take it up with him again. I wish to say that we are ready to put at your disposal the two airfields you have built for us in the Negev. Maybe

it will require the lengthening of runways and other adjustments. Secondly, we have two deep water harbors -- Haifa and Ashdod. The Sixth Fleet likes to come to Haifa. When I visited the Nimitz, Rear Admiral Shultz told me that the sailors love to visit Haifa. When I boarded the Nimitz I was greeted with whistles and I thought it was some kind of demonstration but the Admiral told me it was their welcome. The Captain, he said, tell the sailors that if you will behave you will see Haifa, and when they come they enjoy a friendly welcome. So, send your specialists and we will be prepared to put those harbors at the disposal of the Sixth Fleet.

As the Secretary of State had mentioned the peace process, I shall ask Dr. Burg, the Chairman of our Autonomy Committee, to explain where matters stand concerning those talks. When I met two weeks ago President Sadat in Alexandria, we reached agreement in half-a-minute on the renewal of the talks. They will be renewed on 23 and 24 September. That night, when I met with Sadat in Alexandria, we could not get hold of Atherton. Sadat said to me we have forgotten to inform our American friends, but we did so immediately afterwards. I wish to suggest that we leave the location of the talks as decided, that they be held in Cairo. I read in the press that perhaps they should be convened in New York but I think they should take place in the region itself. Perhaps afterwards, subsequent talks might be held here. We have real proposals to make on how to activate the talks. May I say that normalization is being completely revived in all spheres and this is one of the main results of Alexandria. In a few days' time we shall be receiving a large delegation from Egypt to discuss commerce, agriculture, irrigation, etc. Sadat needs irrigation like air to breathe and we can help.

BURG: In a nutshell, I would like to say that the outcome of Camp David was in two areas -- the peace treaty and the understanding that there should be autonomy talks for a self-governing authority for the Arab inhabitants of Judea, Samaria and the Gaza District. This was the philosophy. But philosophy is one thing and brass tacks is something more difficult. Where were we stuck? The Prime Minister said that one of the main problems of Egypt is irrigation but on this matter we have irritation. The philosophy of the talks ranges between two extremes. We do not want to be absolute rulers of more than one million Arabs and secondly, we cannot afford a Palestinian state. It would be a communist state, irridentist and a danger to our lives. Between these two points, the idea of a self-governing authority was conceived. We met several times. We did quite a good job on technicalities -- on how the electorate would vote, the supervision of the elections, etc. But we did not make progress on one important matter and I can put that into a mathematical formula. $\text{Autonomy} = \text{sovereignty} - x$. Sovereignty minus x is autonomy. Our problem was to determine the size of the x . For Egypt, autonomy was seen as a corridor to an Arab state and for us, instead of an Arab state, a substitute for an Arab state. These discussions were interrupted by a time factor that has lasted for 15 months. For 15 months Egypt did not want to come to the table of negotiation. I do not know why. Sometimes Israel might have given them an excuse such as the Jerusalem Law, but that was just an excuse. I do not know what brought about the change of Sadat's mind and I can but guess. Perhaps it has to do with the drawing closer of April 1982 when we shall conclude the withdrawal from Sinai. Perhaps this creates a psychological linkage to the fulfilment of the peace treaty.

Mr. President, to date, Israel has fulfilled the treaty 100%. Perhaps Sadat thinks it is good to have autonomy talks generating certain results before April 1982. Ten days ago the decision was taken for talks to begin. I believe a memorandum of understanding -- a popular word these days -- can be reached to have a m.o.u. that would put aside things on which no understanding can be reached. We have a time-table. On September 23, we meet in Cairo and I would like that we conclude a schedule that would cover a number of months for dates of meetings, procedures, level, etc. I believe it is possible. With your assistance -- you are active partners, so it is written -- we could move along with this part of the peace process. There are many obstacles. The Palestinians do not join in and I believe this is because of the PLO terror. The PLO is not only against Jews in Israel or in Vienna but it also kills Arabs. The policy which Sharon embarked upon these last few weeks might encourage the Palestinians to join. These are the essentials.

HAIG: I think, Mr. President, that this discussion is very helpful. Tomorrow we shall meet and flesh out a detailed work plan. What Dr. Burg has said is very close to our thinking. The level of the participants will depend on the working level which will come up with a firm agenda and bench marks.

With regard to the strategic dialogue, General Sharon's thinking is way ahead of ours. This is as it should be. We have not yet given as much thought on the matter. We are still in the process of rebuilding a rapid reaction capability in the Middle East and this discussion is still involved

with budgets and what would be available on prestationing. I wish to emphasize that we have practical limitations and not philosophical ones with concepts. We are just now in the process of rebuilding our strength and this is a practical matter. I also wish to emphasize the sensitivity of the matter because of the inter-relationship with the peace treaty and we must avoid the perception that the U.S. and Israel are colluding with each other at the expense of Arab states. We are talking about Soviet intervention and internal disorders in the region.

PRIME MINISTER: Did we not put emphasis on this yesterday?

HAIG: We did.

WEINBERGER: The planning authority for things of this kind rests with the joint Chiefs of Staff. They are dealing in detailed military planning. It occurs to me that the proper forum should include the joint Chiefs of Staff. There is great attraction in the Sharon suggestion -- the availability of added military strength. We would like to work on this in which our joint Chiefs can meet with people Sharon will delegate.

PRIME MINISTER: An excellent idea. (jocularly) .. if General Sharon joins your joint Chief for some two weeks, it won't do any harm.

WEINBERGER: I am not in a position to decide.

SHARON: Mr. Prime Minister, will you tell our people at home.

PRIME MINISTER: I will take care of that.

SECRET

- 9 -

PRESIDENT: I must tell you that after one of your earlier victories in one of your tragic wars, there was talk in the U.S. of making a deal with you. You give us some of your General staff and we will give you General Motors and General Electric. (laughter).

PRIME MINISTER: There should be formed a committee of both sides. Would you prefer our friends to come here or you come to us.

WEINBERGER: Either way. I have not thought it through in that detail.

PRIME MINISTER: I would suggest our colleagues come here.

SHARON: I believe the first phase should be on the ministerial level.

HAIG: I think it would be good. We must be very careful about publicity.

SHARON: We have to find the time. I believe for you it won't be convenient before the end of October. (jocularly) .. this is within the 50-day period.

WEINBERGER: We have a NATO meeting then. We will discuss it further tomorrow.

HAIG: General Sharon made a perceptive remark as though maybe we are regulating timing on this dependent on other timing. Not so. We are talking about Joint studies which are different from the past, that are carefully coordinated at ministerial level. As far as the State Department is

../10

SECRET

-10-

concerned, Mr. President, we enter into this with good will. And with the intention to make specific progress and not just rhetoric as the Prime Minister said the other day.

EVRON: (jocularly) .. He was quoting somebody -- you, Mr. Secretary.

ALLEN: What would be proper terminology for such a forum -- a Joint Committee for Cooperation?

HAIG: I would not characterize it now. We are launching a process of strategic relationship.

SHARON: I would like to emphasize again that we have been involved in a "strategic dialogue" for six years. Our intention is not to continue to proceed with such an academic dialogue but to start to work (on tangible matters) immediately -- not to deal just with the analysis of situations in Africa or elsewhere but to try to take steps and needed precautions to contain Soviet expansionism, which is a mutual interest.

PRESIDENT: Why not? Yes.

I believe we have used up our time. There will be further meetings between the members. I wish to reiterate again that we are allies. We are partners, it is a two-way street. I know how beneficial this relationship has been to the United States. It has to be mutual. I look forward to the further meetings to flesh out what we have discussed. And now I wish to say one thing that has not yet been said by me. Certain things are said in the press and I have come to the conclusion one should only read the

../11

SECRET

-11-

funnies, the comics. I wish to state that it is our intention to state that the view expressed so often before that we shall not negotiate with the Palestinians. We will never negotiate with them until they recognize the right of Israel to exist and abandon their present position. Until then, we shall never negotiate with the Palestinians.

I hope all of you are as happy as we for these last two days. And I hope there will be many such ones in the future.

PRIME MINISTER: As head of the Israeli delegation, I want to express my gratitude to you for our very serious, friendly and productive discussions. I believe we have made real progress. Our friendship has been deepened and our understanding has grown. Even when we differ, we do so in a manner of listening to each other very attentively. I therefore wish to restate the invitation of yesterday. We would like to receive you and Mrs. Reagan in Jerusalem in a grand reception.

PRESIDENT: After your conversation with Mrs. Reagan last night, you have an ally in that.

OK 2/10

סודי ביותר

עקרי דיון במחמ"ד 10/9/81 שעה 16.45 - לבנון

מטעם ארה"ב: דסק לבנון מחמ"ד - BETH JONES
מנהל מח' צפון ערב מחמ"ד - NATHANIEL HOWELL
סגן מנהל מח' מזרח מחמ"ד - PHIL STODDARD
סמנכ"ל NEA מחמ"ד - MORRIS DRAPER

מנהל דסק ישראל - מחמ"ד - CHARLES HILL

מטעמנו: ראש אמ"ן, נספח צה"ל, ח.בר-און, סייבל (רשם)

נסיגה סורית ולחץ סעודי

ראש אמ"ן - לדעתנו לסורים אין כל כוונה, רצון או תכנית לעזוב את לבנון, לא את בירות ולא את הבקעה.

דרייפר - לדעתנו ייתכן ונוכל לשכנעם לעזוב את בירות. הסעודים לוחצים בכוון זה. מסכים שאין סיכוי שיעזבו הבקעה.

ראש אמ"ן - לנו נותר רושם ברור שלסעודים אין מספיק מנוף כנגד הסורים על מנת לאלצם לעזוב.

אני מסתמך על מידע חסוי כאשר אני אומר שא"פ שהסורים מעוניינים בתמיכה הסעודית בסך 90 מליון דולר וכך מעוניינים בלגיטימציה של חידוש מנדט כוח השיטור הערבי, הם בכ"ז החליטו שהם ישארו בלבנון גם אם לא יוארך המנדט וגם אם לא יקבלו הכסף. הסעודים ערים לגבול כוח השכנוע שלהם ע"כ אינם לוחצים על הסורים.

שביתת האש

ראש אמ"ן - יש להדגיש ששביתת האש לא הושגה תודות לסורים. שביתת אש כזו סוכמה למעשה וזמנית התבצעה עוד ב-20 ביולי, בלי השתתפות הסעודים. מאז כניסת הסורים ללבנון ב-76 לא ידוע לנו על דרישה סעודית חד משמעית לסורים בנושא כלשהו.

טנטר: האם לדעתך יש מקום לבנות התדמית הסעודית ?

ראש אמ"ן: ארה"ב מעולם לא החליפה אתנו מידע לגבי סעודיה או לגבי ירדן. ואין לנו התמונה הכוללת לגבי המצב הנעשה שם.

אני לא יכול לשפוט בנושא, אני יכול רק להסביר לכם חלקיני בתמונה. ראש אמ"ן המשיך והדגיש כי שביתת האש התייחסה הן לחילופי אש בגבול והן לאיזור חדאד. זה נס ששביתת האש נשמרת. מאז שנכנסה לתוקף היו 12 מקרים של נסיונות פח"ע מירדן (זה ידוע לנו ממקורותינו, מכאן לא קבלנו דבר) ו-7 מקרים בחו"ל. אילו היו נפגעים היינו נאלצים להגיב. הסורים נתנו מידע וסיוע לפעולות אש"פ, אילו היינו מגיבים כלפיהם היתה נפתחת מלחמה עם סוריה, כנ"ל עם ירדן שעשתה מאמצים למנוע חדירות. תגובה שלנו נגד לבנון היתה נחשבת כהפרת הפסקת האש.

התכנית האמריקאית לפעולה בשלבים

ראש אמ"ן: אשר לשלב הראשון של התכנית אשר מתייחס להוצאת הארטילריה הכבדה ומשגרי הטילים הרב קניים מאיזור יוניפיל, יש להדגיש שכלל אין כאלה באיזור יוניפיל.

דרייפר: אנו התייחסנו לזה כי קלהאן אמר שישנם מרגמות כבדות באיזור "משולש הברזל" וכי הוא מוכן לפנות לאש"פ.

ר"א: הטווח של מרגמה 120 מ"מ הינו כ- 6 ק"מ, הם יכולים להפריע רק ליוניפיל. יוצא שביקשו מאיתנו ויתורים על מנת לסייע ליוניפיל, אגב לנו אין מידע בדוק על המרגמות.

טיסות סיוור

ר"א: יש לזכור שאש"פ אינו פועל עם תותחיו כצבא סדיר הם פועלים עם תותחי ה-130 מ"מ בצורה החמאת כל תותח בודד במקום אחר, ולא בסוללות. אנו מגלים לעיתים תותחים בחטמות ובארוות. ח"א לא מסוגל לגלות אותם אלא אם יורדים לגובה 7000 רגל. אנו מבצעים רק טיסה אחת בשבוע, בגלל מגבלות תקצביות לא מבצעים יותר. אנו עושים טיסות נוספות רק כאשר יש לנו מידע ספציפי. אינני מתייחס כאן לטיסות מזל"ט. באשר לבומים העלוקוליים הם נשמעים גם בת"א. על מנת לפעול ברמת הגולן אני חייב. לעלות לגובה רב ולהתחיל את הטיפול עוד מעל לת"א.

ר"א פירט את איזורי פריסת אש"פ בלבנון וציין לגבי... אילו איזוריים בישראל הכילים שלהם מכוניים. הוא הוסיף כי למרות המידע הרב על יותר מ-200 מטרת אש"פ בלבנון (מפקדות, ריכוזים וכו') לא תקפה ישראל מטרת אלה במשך השבועיים של חילופי אש אלא התרכזת בהשתקת מקורות היירי בלבד. אנשי אש"פ נמצאים בין כוחות סוריים ותחת מטריית טילי הנ"מ מהבקעה. איזור חצבייה נחשב ע"י אנשינו כאיזור טילים חס. אנו מבליגים אך צריכים להוציאם.

על אף הערכתנו לחביב התכנית לא יכולה להתבצע. פגיעה אחת של אש"פ עם נפגעים ישראלים תחייב את ישראל להתגבר עליה.

דרייפר: הנקודה היא שכאשר חביב ואנוכי עזבנו את ישראל הצגנו לרוה"מ את העובדה כי לא ניתן לראות במצב עניין סטטי. הצגנו שני נושאים הוצאת כלי נשק כבדים (תותחי 160 מ"מ או טילים רב קניים) מחוץ לטווח ישראל והנושא שאתם העלתם - מחוץ לטווח חדאד. הוצאתם

הספקת נשק לאש"פ

דרייפר: העלנו עם פאהד שאלת אספקת נשק לאש"פ.

ר"א: מה היתה תגובתו? דרייפר לא השיב.

דרייפר: ניסינו לשפר התנאים הבסיסיים בצורה, שבמשך הזמן, תפחית האיום נגד ישראל. רצינו לעשות זאת יחד עם האו"ם ויחד עם מדינות אחרות על מנת להפחית את המתח. יתכן ולחלק מאיתנו יש כאן הערכות שונות לגבי כוונות סוריות ואפשרויות פעולה סעודיות.

אך עלינו לנסות לשנות התנאים מבלי שנבקש מישראל או מחדאד לעשות דבר מה שיסכן בטחונה.

דו שיח עם אש"פ ?

דרייפר אנו לא מתכוונים לדבר עם אש"פ או עם הפלשתינאים לכן אנו צריכים את הסעודים או את קלהאן אשר נמצא איתם בקשר יומיומי.

ראש אמ"ן : גם אילו הייתם מדברים עם אש"פ לא הייתם מקבלים מהם דבר מאחר והסורים יושבים להם על גבם. אתם חייבים לדבר עם הסורים.

ה ט ר י ל י :

ר"א אנו רואים בטיילים מקרה מבחן אילו יכולתם לשכנע אותם להוציא סוללה אחת מתוך הארבע או חמש בבקעה זה היה אולי עובד. אנו יודעים כי הסורים משוכנעים שנושא הטיל על הגבול בבקעה הוא נושא סגור. הם חושבים שישראל מנועה מלפעול בגלל לחץ אמריקאי וכי אין להם מה לחשוש עכשיו בנושא.

דרייפר : מסכימים שיש לטפל בטיילים. ניסינו להוציא סוללה אחת. אנו חושבים כי יש יותר סיכויים אם נטפל בזה יחד עם שלב אחר. לדעתנו יותר חשוב עכשיו להוציא הסורים מבירות. הסעודים תמכו בתכנית לבנונית לסלק אותם משם. אף הכותים נדברו עזרתם בנושא.

השוואת נתונים מודיעיניים

דרייפר : המזכיר ביקש שנשווה נתונים לדעתי אין הבדלים גדולים בינו. האם המודיעין שלכם מראה על הכנסת כלי נשק כבדים, תותחי 130 מ"מ, לתוך לבנון מאז שבינת האש?

ר"א : ידוע לנו על שתי אניות באורך כ- 37 מטר כל אחת אשר באו מלוב ללואקיה. הן מתעכבות שם בגלל בעיות כספיות בטכס.

מלוב הגיעו ללואקיה שניים או שלושה משלוחים. המשלוח הראשון כלל שני תותחי 130 מ"מ ושבעה תותחי 122 מ"מ ושבע קטיושות. המשלוח השני כלל בין עשרים עד עשרים וחמשה תותחי 130 מ"מ. את הפירוט נוכל לתת לנציגכם בארץ. הם עדיין בסוריה ותצ"א וידא מיקום 6 א 7 יחידות. אין לנו תמונה ברורה לגבי מספר הקטיושות מאחר ומהאוויר קשה לוודא זאת. המשאיות שמובילות אותם נראות כמשאיות רגילות.

האורל : לדעתנו יש בין 20 - 25.

ר"א : גילינו גם תותחי ק.א.ס. 19 לא נוכל לאשר מיקומם כי לפעמים משתמשים בהם כתותחי נ"ט אע"פ שיעודם המקורי תותח נ"מ.

ידוע לנו גם על שני משלוחי נשק סעודי לאש"פ הראשון של 10 משאיות והשני של 200 טון. לא ידוע לנו בדיוק מה היה על כל משאית אך מדובר בנק"ל, מוקשים, וחנ"ם, כל זה לאחר שנכנסה הפסקת האש לתוקף. אנו נוכל לתת הפירוט כשאחזור ארצה.

יש לציין שהסורים אינם נותנים לאש"פ כל מה שמגיע, הם מעכבים חלק ומשתמשים בזה לצרכי לחץ.

האורל : מה לגבי 18 עמדות תותחי 130 מ"מ (או תותחים עצמם) אשר רוח"מ מתייחס אליהם?

ר"א : מתוכם 3 חדשות.

סטודרט : לנו פחות מידע מאשר לכם. לא נוכל לאשר את המספר של שלושה תותחים אך
אנו חושבים כי זה מאוד ייתכן. לדעתנו מאוד ייתכן כי הובאו שלושה תותחים מבחוץ
וכי הם הורדו דרומה.

ר"א : אם לא תבדקו כל יום יקשה עליכם לוודא מספר מדויק.

סטודרט : בדעתנו לשפר את הכיסוי בעתיד.

ר"א : (תשובה לשאלה) אש"פ מזיז תותחיו רק כאשר הוא מרגיש כי גילינו אותם. בז"כ
בגלל נוכחות מזל"ט מעל לראשיהם.

מעולם לא קיבלתי מארה"ב בקשה להעברת מפת כיסוי עם פיענוחים מלאה.

נשק סעודי לעירק

ר"א : למה אתם מתעקשים למסור שהסעודים לא העבירו תותחי 105 מ"מ ו- 155 מ"מ לעירקים.
הרי תותחי 105 מ"מ הם רק אמריקאים ולא סביר שסעודיה רכשה אותם בשוק הבינלאומי.

סטודרט : לא יכולנו לאשר זאת. ייתכן והתותחים עברו דרך שטח סעודי אך אין לנו שם מידע
על כך שמקורם במלאי סעודי.

ר"א : ידוע לנו שהירדנים חששו להעביר לעירק תותחים שלהם אשר הם הבטיחו להם ואז ניסו
להשיג אותם באירופה. חששם זה נבע מהוודעם תלונת ישראל אליכם בנושא התותחים הסעודיים.

בר-און : המסר שאנו קבלנו בנושא היה כי הסעודים לא העבירו כלי נשק.

סטודרט : להערכתנו הסיכוי שעשו כן הוא קטן.

סיכום

דרייפר : לדעתי אין הבדלים גדולים בינינו. נפנה תשומת לב המזכיר לכך.

סטודרט : מדובר בעיקר בהבדלים בין דברים שאתם רואים כוודאיים ואנו כהערכה בלבד.
דומה למצב שהיה לפני 10 שנים עם טילי הנ"מ בסיני.

דרייפר : המזכיר עומד להפגש עם פאהד וקלהאן עומד לבוא לנ"י ב- 14 או 15 ונוכל לסקור
הנושא. נצטרך להיבנות על הפסקת האש.

בר-און : אולי כדאי להעלות הנושא עם רוה"מ, האם חשבת (דרייפר) לבוא לאיזורק.

דרייפר : ייתכן.

ר"א : אתם חייבים להבין היסודות עליהם אתם בונים אינם חזקים דיים. מדוע שלא תשיגו
מפאהד נסיון למנוע מאש"פ התקפות, התקפות העלולות לפוצץ כל הנושא.

דרייפר : לפני יומיים אכן בקשנו מהסעודים לרסן את אש"פ.

האם נוכל לעודד קלהאן?

ר"א : לא אוכל להתחייב.

- 5 -

דרייפר: אני מקווה כי הצלחנו לשכנע אתכם כי אנו לא מתכוונים לנהל מו"מ עם אש"פ. לא יהיה סחר חליפין. מטרתנו לשנות המצב הפוליטי או הצבאי על מנת להקטין את האיום הבטחוני הבסיסי, כדוגמה על ידי הוצאת תותחים וטילים רב קניים מחוץ לתחום פגיעה בישראל. שלושת הנקודות שהשר שרון העלה: התחום הבינלאומי: פעילות טירור והצורך בממשלה לבנונית חזקה חייבים כולם להיות מטופלים יחד. אנו רק הצגנו אותם בצורה שונה. זה כולל לחץ על זוריה.

ר"א: הסיכוי להצלחת התהליך כולו קטן ביותר. אם נתקעו באמצע התהליך הנושא כולו יתפוצץ. אם יפגעו אנשים נאלץ להגיב אז יתכן שבגלל מספר נפגעים בת"א הנושא כולו יתפוצץ אך לא נוכל להזניח אנשים רק בגלל שאנו נמצאים בתוך התהליך.

דרייפר: חביב רואה את התהליך כהליך מוגבל להפסקת לוחמה במסגרת זו אי אפשר לטפל בפצצה שהתפוצצה בוינה ליד ביה"כ או בנושא הסתננויות, ייתכן שניתן יהיה בעתיד. הבעיה הבסיסית הינה מה האלטרנטיבה.

ר"א: עד להפסקת האש אני פעלתי כאשר היה לי מידע כי המחבלים עומדים להתקיף.

דרייפר: אך בכ"ז הטילים פגעו בקרית שמונה.

ר"א: תוציאו את הסורים וזה יפחית הלחץ.

דרייפר: אם נצליח להוציא הסורים מבירות תהיה לזה השפעה סימבולית ומעשית.

בר-און: אז מדוע שלא תתחילו מנקודה זו דהיינו, הוצאת הסורים מבירות.

דרייפר: אנו רוצים לטפל בכל הדברים בו זמנית.

רשם: ר. סייבל

11.9.81

ארוחת בוקר בבלייר

אל : מנכ"ל

ישיבת סיכום

דע בן-אהרון - ניו-יורק

נוכחים:

1. ישראל - רוה"מ, שמיר, שרון, בורג, קוברסקי, שגיא, עברון, תמיר, בראון, נחושטן, פור
בן-אהרון

2. ארה"ב - הייג, אלן, וולפוביץ, מקפרליין, חביב, ולייוטיס, לואיס, קלווריאוס, היל,

הייג: בספרד אפגש עם פהד. אמסור לו דאגתנו על הפסקת פעולות האיבה, על סוריה, על לוב ועל
אש"ף. נמסור לכם מדי שעה מה הולך. כבר מסרנו לסעודים על הפגזת חדאד.

שרון: הלילה היתה הפגזה בפעם השלישית

בגין: זה מסוכן מאד לחדאד. כמה זמן הוא יוכל להמשיך בזה. יש לו גם כן נשק.

שרון: זה ענין של מזל. אם משהו היה נפגע או נהרג חדאד היה מתחיל מיד בהפגזה.

הייג: אולי הלחץ הסעודי לא היה כל כך מועיל, אבל אנו נמשיך בטיפול. יש לנו אינטרס משו
להמשיך בתהליך. יש בו צדדים חיוביים. גישתנו תמיד תהיה שנהיה שותפים אמיתיים.

אלה הדברים העומדים ביסוד הדאגות שלכם. כל הסיבות לבעיותינו בעבר כבר מאחורינו.

אנו בקשר הדוק עם לינוביץ ואם נקבל מכס סדר יום מוסכם לשתי הפגישות הראשונות על
האוטונומיה, נוכל להשיב בתנופה נוספת, אבל אסור לעורר יותר מדי צפיות.

בורג: התחלנו לגלגל את הכדור מחדש. העבודה שעשינו בזמן שנפגשנו בווינגטון, קהיר אלכסנדר

והרצליה לא בוזבזה. לא נוכל להתקדם ללא ההכנות שעשינו עד עתה. הצענו את הסכמי

בכל השטחים של נהול פנימי (מפרט: בריאות, משפטים, חנוך וכו'). הצענו כי הבחירות

יהיו סודיות והסכמנו על דרכי בצוע הבחירות. הצענו הצעות על הסדרים בענין מ

וקרקע. לאחרונה כאשר היינו בווינגטון, לינוביץ אמר שההצעות שלנו היו טובות.

התושבים ביו"ש ועזה לא משתתפים בתהליך. בשבילם זו בעיה של חיים ומוות.

בשביל המצרים זו בעיה של אחווה. לארה"ב זו בעיה גלובלית. בשבילנו זו בעיה אמיתית

אנו נדרשים לתת משהו, ולכן אנו מעוניינים בפרטים. מכל הצדדים נדרש אומץ לב להתחיל

ברעיון האוטונומיה. הירדנים היו שם מ-1948 עד 1967 ולא הציעו דבר לערביי השטחים

אנו היינו הראשונים להציע. עד עתה לא השגנו הרבה מעבר לקמפ דויד. אנו מדברים על

אוטונומיה ולא על המצב (מעמד) הסופי של השטחים. יהיה חשוב שנדבק לענין האוטונומיה

ולא נתחיל בענין שנוגע למו"מ שיתחיל 3 שנים אחרי חנוכה המועצה המנהלית.

היו לנו כמה הצעות: הצענו בפרוטרוט את השמכויות ואח"כ מה העניינים שהם יעסקו בהם

הצעות בענייני מים וקרקעות. הצענו עניינים שהם משותפים לשני הצדדים וכן היתה הבעיה

של בטחוננו שעליו אין פשרות.

הוסכם בשעתו ע"י רוה"מ וסאדאת שהמו"מ יהיה מתמשך (continuous) . אסור להתעלם מבעיות ואם לא נתחיל, לא נמשיך ואם לא נמשיך לא נצליח. שמח אני שאנשיכם התחילו בהכנות כאן. חשוב שנתחיל במו"מ במצרים גם מבחינת ארה"ב. זה סימבולי. צריך להתחיל בדרג שרים. אני מאמין שנעבד לוח זמנים לכמה חדשים (2,3). המפגש בקהיר ישא פירות לפחות בעיבוד סדר היום. ובהמשך הזמן ייפגשו ראשי המדינות כדי ליישב את המחלוקת על דברים שלא נסכים עליהם במו"מ.

בגין: אוסיף כמה הערות משלי. הבעיה היא למצוא את המפתח לפתיחת המו"מ הענייני. בקמפ דויד נמצא מפתח כזה: בחירות, הקמת המועצה המינהלית, חנוכתה. כאשר תיבחר המועצה המינהלית תיבחר יחדיו כמו למשרדים ממשלתיים, תפקידים ציבוריים שחובקים כמעט את כל השירותים הציבוריים.

^a
הצעד הבא הוא כוחותינו הצבאיים. בהסכמי קמפ דויד נאמר שחיה נסיגה (withdrawal) והכוחות הנותרים יתפרסו במקומות שייקבעו (specified occasions). המילה קשורה בהיסטוריה מסויימת. תחילה דברנו על מקומות מוסכמים. דחינו הצעה זו כי זה נתן לערבים אפשרות להטיל וטו על כל הצעה. התנהל ויכוח ממושך ולבסוף הסכמנו על המילה כלומר, אנו נקבע היכן נפרוס כוחות. המטרה ברורה: לשמור על בטחוננו כדי למנוע מאש"ף להיכנס בתוך החלל שיווצר. הכל הבינו זאת ולבסוף כך הוסכם. יש לנו מפה ונציג אותה לפניכם. אולי שר הבטחון החדש ירצה להכניס בה שינויים לפני שנציגה.

המועצה המינהלית תתחיל מיד לטפל בעניינים שבסמכותה. כאן אומר בסוגרים כי ההצעה המקורית של המצרים היתה שונה תחילה. קרטל סאדאת ואני ניהלנו שיחה ארוכה מאד על מסמך שהגישו המצרים. מדובר היה בו על נסיגה כללית ועל הקמת מדינה פלשתינאית. קרטל ביקש תגובה ביקשתי לעיין במסמך אך מיד אמרתי לו כי זה בלתי קביל לחלוטין. למחרת אמר קרטל שגם לארה"ב הדבר בלתי קביל. אז התחלנו לעבוד. אנו הכנו מסמך וגם ארה"ב הכינה מסמך ושנינו מסמכים אלה ושוב ניהלנו מו"מ. היו שבע או שמונה טיוטות ולבסוף הסכמנו. אנו הצענו את האוטונומיה (a Palestinian entity) . זה היה רעיוננו. ארה"ב הציעה יישות פלשתינאית (a Palestinian entity) . הסברתי לקרטל מדוע זה לא מקובל עלינו. מדינה פלשתינאית בשבילנו תהווה סכנת מוות. אנו בגיא והם בהרים. כל ערינו תחת שליטה מן ההרים, מכלי נשק בעלי טווח קצר אפילו. מ-1948 עד 1967 היינו תחת איום מתמיד והיו התקפות כמעט יום יום. היו הפדאיון. דיין כמעט נהרג בדרכו לירושלים. אז לא היה לנו ביו"ש.

שרון: בשנות ה-50 היו לנו 1500 הרוגים ע"י טרוריסטים ערביים.
בגין: כיום איש אינו זוכר זאת. קרו דברים מאז. אין עוד שפיכת דמים כזו. מה יקרה אם ערפא יהיה השליט? לכן אין מה לדבר על מדינה פלשתינאית. בהמשך המו"מ על האוטונומיה החלו המצרים לדבר על הגדרה עצמית. זה מזכיר את דרישת הגרמנים מצי'כוסלובקיה להגדרה עצמית. היה זה שימוש לרעה במונח זה.

אמרתי לסאדאט: לא נשחק במילים כי אף מדובר בחיינו. הגדרה עצמית פרושה מדינה. אז בקמפ דויד דיברנו על אוטונומיה וכך הסכמנו, נכון שדברנו על אוטונומיה מלאה. אכן הבטיחנו אוטונומיה מלאה, כל דבר אחר בלתי קביל עלינו. ד"ר בורג פרט את הסמכויות והעניינים שיהיו נתונים למועצה המינהלית.

בורג: זה יהיה הכל ללא הייג וויינברגר (צחוק).
בגין: אלה שלושת הדברים העיקריים: אוטונומיה מלאה ללא ממשל צבאי ופריסת צבאנו במקומות שנקבע.

עלינו להגיע להסכם. סאדאט אמר שאם לא יקבלו הפלשתינאים ההסכם על האוטונומיה, אז הוא עשה את תפקידו ולא יוכל להכריח הפלשתינאים לקבלו. בזה הוא יסיים את תפקידו. הבעיה העיקרית היא כיצד לקבל המפתח מכל המסמכים ונכניס אותו למנעול כדי לפתוח את הדלת.

הייג: תהיה לנו משלחת לשיחות. היא תהיה מורכבת משני שגרירינו במצרים ובישראל ויהיו גם נציגים מוושנינגטון שיצטרפו אליהם.

לא נמנה נציג מיוחד למו"מ וגם אני לא אשתתף תחילה בעצמי עד אשר ייקבע סדר היום ונקבע שאכן יש צורך אמיתי להשתתפות. אף נפעיל לחץ עליכם בזה שלא אשתתף תחילה כדי שתוכלו להגיע להתקדמות ממשית ואז נוכל להמשיך יחד.

היו בינינו חלוקי דעות בעבר. לא נוכל לטאטא אותם מתחת לשטיח. אנו יודעים את הפחם על חילוקי דעות אלה. נרצה להימנע מלהכנס לפרטי פרטים שעלולים להטות אותנו מדרכנו. נבקש לקבוע עקרונות רחבים כדי להשיג מוסכמות מסויימות שא לא יהיו נתונות לפרוש סובייקטיב של כל צד. כך אולי נתגבר על המכשולים.

ייתכן שהמצרים ירצו ללכת בדרך זו. כך אני מאמין.

תחילה נצטרך לקבוע את נקודת הזינוק (departing point).

משם נמשיך להתקדם. אנו פתוחים להצעות. מנקודת הזינוק נתקדם אל המטרות שנציב לפנינו.

בורג: אתה מתכוון ליצור קטלוג של הדברים שהסכמנו עליהם.

הייג: כוונתי שנקבע היכן אנו עומדים היום. זו תהיה נקודת הזינוק. מטרתנו להשיג עקרונות מוסכמים.

מצד המצרים אנו רואים פרוט רב. יש דברים שהוסכמו. זה יתן לנו מכשיר להמשיך.

לא נראה נראית לי דרך אחרת. בואו נעקוף את אותם הדברים העומדים כמכשול ונתחיל להתקדם מהמקום שאליו הגענו.

יש לנו לוח זמנים. רעיונותיכם ורעיונותינו דומים זה לזה.

בגין: היתה הצעה ללינוביץ על הרכב המועצה. אמרנו שבעקרון נסכים. המצרים לא אמרו כך. הייג: צריך להגיע להסכם על עקרונות והבנה על רשות השלטון העצמי של האוטונומיה.

בורג: יש להוסיף בסוגרים מועצה מינהלית.

הייג: זו דרך הנראית לנו. אפשר להגיע לכך תוך שלושה חודשים. אחרת נאבד את התנופה.

בגין: חשוב שנציב לפנינו מטרת זמן.

הייג: המצרים יהיו מאד רגישים כעת. אולי יש להם בעיה פנימית אמיתית חמורה ולכן לחץ גדול עלול להחמיר מצבו הפנימי של סאדת. אנו שותפים להשקפה זו. סאדת זקוק להתקדמות אבל יש לו גם מגבלות ולכן צריך לנהל מו"מ שקט. זו הבעיה של משלחות גדולות. יש לעשות מו"מ בצנעה.

כמה דברים על ההתנחלויות: יש לנו השקפות שונות. מצד אחד הנשיא אמר שההתנחלויות אינן בלתי חוקיות אבל הוא אמר גם, מצד שני שהן יכולות להפריע למו"מ.

בגין: היתה בין קרטר לביני התדיינות קבועה וממושכת. הוא אמר שההתנחלויות הן בלתי חוקיות ומהוות מכשול לשלום ואני אמרתי שהן חוקיות ואינן מזיקות לשלום.

בענין הבטחון ההתנחלויות חשובות ביותר: בל נשכח את המפה ואת המציאות. סיני ~~היתה~~ היה בשבילנו עומק אסטרטגי, לא כך יו"ש. יו"ש היא לא רק מורשת בשבילנו. היא קשורה גם לבטחוננו החיוני ביותר. מהרי יו"ש אפשר לראות את הים התיכון. הכל אצלנו כה קטן וקרוב. אם לא יהיו ישובים נסכן את בטחוננו ללא גבול. אש"ף נמצא שם ויש לו נשק. הם יעשו בנו מה שעשו בזמן רדן במשך 19 שנה. משם הגיעו עד למבואות תל-אביב. בשעתו רצחו ילדים בצפירי במרחק 3 קילומטרים מתל

ההתנחלויות הן כפרים וחיים בהם אששים צעירים. הישובים הוקמו על אדמת סלעים שלא עובדה מבראשית. שטחים אלה לא היו מאוכלסים מעולם. הם נמצאים במקומות גבוהים וחשובים מבחינה אסטרטגית. ישובים אלה יכולים להיות מחסום לטרור. ביו"ש לא תראו כמעט חיילים. יש לנו מחנות שם, אחרת נהיה חשופים למתקפה רצחנית ללא קץ.

הישובים ביו"ש יהיו קשורים לממשלה למוסדות הישראליים והישובים הערביים במסגרת האוטונומיה.

שרון: ראשית אומר כמה מילים על הסעודים. תפקיד הסעודים בהשגת ההפגה של המתרחבות בלבנון איננו כפי שתואר. התמונה שונה. הסעודים מספקים למחבלים כסף ונשק. לא נקבל את הסעודים כגורם הממתן. אל תנסו לשכנענו בתפקידם החיובי של הסעודים. אמש הצגנו את העובדות על תפקידם האמיתי. הם לא עוזרים לפתור את הבעיות. הם מכשול ולא עזר.

על שיתוף הפעולה האסטרטגי אומר כמה מילים: ראיתי אותך אדוני המזכיר במסיבות העתונאים. לא חשבנו על שיתוף פעולה אסטרטגי שבו נספק לכם תחבושות או נבצע תמרונים ימיים בים התיכון. נהיה מוכנים לשיתוף פעולה אך הוא חייב להיות על חזית רחבה. לא נקבל על עצמנו התחייבויות בעניינים רפואיים בלבד. נכון שאנו רוצים עזרה אבל בשיתוף פעולה אנו נכנס לשותפות כבעלי ברית.

זה לא יכול להיות בשטח מצומצם של פעילות. אני רוצה שהדברים יהיו ברורים.

בגין: יש לנו התנגדות לתמרון ימי, אדוני שר הבטחון?

שרון: כן. אגיד מדוע. אולי תמרון ימי הוא רק אחד הפריטים בשיתוף הפעולה בינינו...

בורג: אבל לא עכשיו.

שרון: הדבר הוזכר ולא נצא מכאן מבלי ללבן בעיה זו. יש לנו חיל האויר ויש לנו עוד הרב דברים, ידע ויכולת. אנו עומדים לחשוף סודות ונעשה זאת רק אם שיתוף הפעולה יהיה בהיסק רחב.

הייג: אמרתי שדברנו על הכנסת תוכן ביחסים האסטרטגיים בינינו. אמרתי גם שמצדכם הצגתם דברי

בהיקף רחב יותר. אני הזכרתי רק כמה מהם. לא היתה לי ברירה כי דברים הודלפו החוצה.

לא כפרתי במה שאמרתי אמש ליד השולחן. יש לנו מגבלות בירוקרסיות. אנו צריכים לדון ולהחליט

בענינים אלה ביתר פירוט. תוך עשרה ימים נשלח לישראל את מר מקפרליין והוא ידון עמכם בעניני

אלה ביתר פירוט.

בגין: בל נשכח שאמש הוצע לנו גם מפגש עם ראשי המטות המשולבים.

הייג: כן. זה נכון.

שרון: אראה על המפה בפירוט את מה שראש הממשלה הדגיש על הישובים. תוך קווי הגבול שלנו

מלפני 1967 חיים כ 600 אלף ערבים. אי אפשר לקבוע גבולות בין ערבים לבין יהודים. אנו חיים

לאורך רצועת החוף מרוכזים 60 אחוזים מהאוכלוסיה האזרחית בישראל. שם גם נמצאים התשתית

התעשיתית ומרכזים אחרים. גב ההר מאוכלס בדלילות. יש לו שליטה מלאה על כל רצועת החוף.

המובלעות סביב שכם, ג'נין ומאללה וחברון מאוכלסות בערבים. יהודה כמעט ריקה יחסית. ביו"ש

יש כ-700 אלף ערבים. לנו יש שלוש בעיות. אחת: חוסר עומק כאשר גב ההר שלט על רצועת החוף.

השנייה: החזית המזרחית עם כל הנשק הכבד הנמצא שם. - השלישית: הזמן המצומצם של 24 שעות הנחוץ

לנו לגיוס כוחות. בכל התקופות היו לנו ישובים שהיו חלק מהגנתנו. צמח אמי כיום בת 82 והיא

עדיין שומרת תחת מטתה את הרובה שלה. כך חיינו תמיד בארץ ישראל. לכל ישוב יש ארגון צבאי

עם נשק ואנשים, מערכת מוקשים גדרות תייל. תפקידם להחזיק מעמד בשעות הקריטיות, לשמור על

גשרים ועל הדרכים ועל מקורות המים וכו' עד אשר יגיע הצבא. בגולן יש 6000 מתיישבים;

ביו"ש כ-23 אלף; בעזה כ-1000. במשך 14 שנים מאז 1967 נדו כ-30 אלף ערבים לחוץ ירושלים.

עוד מספר כזה של ערבים התיישבו בסביבות ירושלים. יש תנועה מתמדת של אוכלוסיה ערבית אל עבר

ירושלים. בעיתנו היא להגן על העיר. התחלנו לקבוע ישובים לאורך π מלח הקו. אלה לא

ישובים חקלאיים. היו לנו בעיות כאשר ראש הממשלה אסר עלינו להפקיע אדמות פרטיות. בקו זה

לאורך קו ההר אנו שומרים על הנקודות האסטרטגיות. אנו בונים סביב ירושלים ישובים כדי לשמור

עליה. בחרנו בקפדנות רבה את המקומות הכי חשובים מבחינה אסטרטגית, לא מבחינה כלכלית, כדי

לבסס את הבטחון. זהו השלד שהקמנו. ייסדנו 85 ישובים וכן בנינו תשתית המשרתת גם את האוכלוסיה

היהודית וגם את האוכלוסיה הערבית.

בגין: לא היו עד עתה התנגשויות בין ערבים לבין יהודים בישובים ביו"ש.
שרון: האנשים מתרגלים לחיות יחד. יש בין הערבים לבין היהודים יחסי קרבה. לא הפקענו קרקע פרטית והקפדנו לא להיכנס למקומות המאוכלסים בצפיפות מלבד ירושלים ובחברון. אנו נמשיך לנצל ללכת אל הכותל המערבי ואל קברות אבותינו.

זוהי גם הערובה שלנו שלא תהיה מדינה פלשתינאית שניה ביו"ש. אם דבר זה מוסכם, הרי זה טוב. יש כבר מדינה פלשתינאית אחת - היא ירדן. רוב הממשל בירדן הוא פלשתינאי מראש הממשלה ומטה. הזרים היחידים הם בני המשפחה ההאשמית. הם המכשול העיקרי לפתרון הבעיה. אני אומר לכם כי ירדן היא מדינה פלשתינאית.

הייג: בשבילי שם שיחה זו מועילה מאד. לא נעלה את ענין הזכות כי אם נדבר רק על הצד השקט הפרקטי. אני מבקש שתכירו בכך שבפרופיל גבוה נפריע רק להתקדמות. אני מודע שאתם רוצים לעבוד את הישובים שהקמזם. אין מצדי חוסר אהדה לבעיתכם הבטחונית. הבעיה היא כפי כיצד להקל על המור נצטרך לחשוב על בעיה זו. השאלה לעיתים קרובות היא כיצד ולא למה.

בגין: נעשה זאת בזהירות (prudently).
הייג: זה יכול להכשיל הכל - אם נעשה את זה בגלוי. רק בגלל בעיה זו אני מעלה את השאלה של הישובים, לא בשל חוסר הבנה לבטחונכם. נרצה לשמוע גם על הצעדים שנקטתם לאחרונה ביו"ש. בענין הגולן היוזמה בכנסת יכולה להזיק.

בגין: על הגולן יש כמעט קונסנטוס מלא בכנסת. בין 80 - 70 יצביעו בעד ההצעה. כל מי שראה את הגולן ואת הגליל יבין מיד שהבעיה הבטחונית קשה ביותר ביחוד לילדינו. קראו להם ילד המקלט.

הייג: כאיש צבא אני מבין את זאת היטב. השאלה שלנו היא כיצד לפשוט העור מהחתול (how to skin the cat). אני מודה לכם על כל ההצגה היפה של הדברים. למדתי הרבה. אני אופטימי. נוכל להתקדם בתהליך ההבנה הדדית, ותוך הבנה של בעיות הבטחון החיוניות שלכם. התקדמותנו תהיה לתועלת הכל. נשיג את ההסכם ונשמור את מצרים לתוך המסגרת.

לגבי הבעיה של השיתוף הפעולה האסטרטגי יש גם צדדים פוליטיים.

בגין: בענין זה השתדלנו לעזור במידת מה כאשר עשינו הבחנה בין הגנתה של ישראל לבין שיתוף הפעולה האסטרטגי לבלימת האשטלשט ההתפשטות הסובייטית. ישראל גם תגן על עצמה ואינה זקוקה שילחמו בעדה. בענין בלימת הסכנה הסובייטית למי יכולות להיות טענות בגין שיתוף פעולה ההבחנה הזו חשובה גם בשבילנו וגם בשבילכם.

הייג: זהו קשר חזק וחשוב. לגבי השיתוף הסעודי אין אנו תמימים: מכל הענין הזה היו בטוחים שבטחונה של ישראל ייצא נשכר.

בגין: היה לנו מפגש חשוב ומעמיק.

הייג: אנו מאד מודים לכם וביחוד לך אישית אדוני ראש הממשלה בעד העזר הרב שהושטתם לנו בביקורכם.

נחשתן

דף... מתוך... 67 פנים

סוג בטרונל... סודי

דחירות... 7777

תאריך 1525: ח 1525

מס' מברק

אל: המשרד + גסקט
+ 4

51
201
206
51
201
206

מנכ"ל. דע: שהב"ט.
בן-אהרון-נ"י.

להלן רשום שיחת רה"מ ופגליתו עם חברי ועדת יחסי החוץ של הסנט ביום 10.9.81.
נוכחים:

מישראל: רה"מ, שה"ח, שהב"ט, שהפ"נ, השגריר, אלוף שגיא, אלוף מרון, בן אהרון,
נחושטן.

חברי הסנט: CHARLES H. PERCY (R. - Ill.); HOWARD H. BAKER, JR. (R. Tenn.);
CLAIBORNE PELL (D. R.I.); JOHN GLENN (D.- Ohio); CHARLES McC., MATHIAS JR
(R.-Md.); RICHARD G. LUGAR (R.- Ind.); CARL LEVIN (D.-Mich); TED STEVENS
(R.-Alaska); LARRY PRESSLER (R.- S.D.); JESSE HELMS (R.-N.C.); ROGER W.
JEPSEN(R.- Iowa); ARIEN SPECTER (R.- Pa.); RUDY BOSCHWITZ (R.-Minn.):
JOSEPH R. BIDEN JR. (d. Del.)

והשגריר לואיס.

פרטי (יו"ר הועדה): אנו מברכים אותך בחמימות ה' רה"מ. כבוד גדול הוא לנו

לארח אותך היום. אתה כאן בן בית, יותר וותיק מרבים מהחברים הנוכחים. אנו

מכבדים אותך בהערצה רבה. כידוע לך הדיון כאן סודי ביותר, סגור לפני העמותות.

והדיון יהיה חפשי.

אנו מברכים גם את השגריר לואיס, הידוע כמומחה גדול בענייני המזה"ת.

סנ. בייקר: (מנהיג הרוב בסנט) אני מצטרף לסנטור פרטי לברכות. אנו שמחים להודמנות

לארח אותך ה' רה"מ. אנו מרגישים קרבה אליכם. אנו מעריצים אנשים המצליחים בפוליטיקה

וכלנו מעריכים אותך על הצלחתך בבחירות בארצך. נברך אותך בינינו בחמימות ובהערצה

שהה רה"מ אירגן נאם שהבט (כנסית) גאון גלובל ילונכ
לח רמ אלן

ברוך הבא.

סנ. פל: (מנהיג המעוט בועדה) כאחד שמתנגד לאיווקט אני מבקש שתספר לנו על כוונות ממלתך; מהן תכניותיך בקשר לגדה המערבית והאם אתה מתכוון להמשיך בהתנחלויות או לעבות אותן ולחזק את נוכחותכם שם.

רה"מ: אציג תחילה את עמיתי השרים והיועצים המלויים אותנו (מציג את הנציגים הישראליים אחד אחד). אני מסכים שזו משלחת נכבדה מאד המבקרת בארה"ב.

אשיב על כל שאלה שתשאלו. אנו מקוה שתשובותי יספקו אתכם. אישה כמיטב יכולתי. אנו רוצים להיות נאמנים לחלוטין לקמפ דיוד. כפי ששמעתם סדאח אומר שישראל מקיימת כל מלה בחוזה השלום.

שיחות האוטונומיה הופסקו לפני כ-14 חודשים וד"ר בורג יטביר הבעיות הכרוכות בכך. המו"מ על בטוס הנורמליזציה מתחדש שוב. בשיחותי עם סדאח הוא הדגיש את דאגתו מהטוביטים, ג'ולב, מאתיופיה, וביחוד ממנהיג לוב. אתם יודעים מיהו. הנשיא סדאח מודאג וכיוון שאנו שותפים אנו צריכים להיות יותר חזקים.

קבלנו החלטה חיובית מאד. השיחות על האוטונומיה יפתחו בהיום 29 בספטמבר בקהיר. המפתח לאוטונומיה הקא רשות המנהל העצמי (SGA) (AC) כך כתוב בקמפ דיוד. התושבים צריכים לבחור את המועצה. הסכמנו על דרכי הבחירות אבל יש עוד דברים שעלינו להגיע לידי הסכם.

אנו נקים כל מלה בחוזה השלום.

אשר להתנחלויות, אומר לכם כי פגשתי בסנטור דאמטו בישראל. הוא ראה את הטלעים ביו"ש משם אפשר להגיע לכל ישוב בישראל עד לשפת הים. זו ארץ קטנה. לכן אם שאלתם אשיב לכם. אולי לא נסכים בינינו. יש לנו זכות מלאה לחיות שם ביו"ש. יגידו: היסטוריה. אומות חיות על היסטוריה. שם יסדנו מלכותנו. עם גדלו נביאינו. לכן יש לנו זכות לחיות שם.

ט פ ס ט ב ר ק

דפ...3...מתוך...6...דפים

סוג בטחוני.....

דחיות.....

תאריך וז"ח.....

מס' סדר.....

אל:

51, 201, 206

לא יעלה על דעתי כרה"מ של ישראל לאסור על יהודים לחיות שם. זו אמונתי העמוקה, שיש לנו זכות לחיות שם, על אדמת אבותינו. נכון שאנו כבשנו את יו"ש מירדן. אבל זו נחלת אבותינו.

יש סבה נוספת - הבטחון: - ראו היכן הישובים - על סלעים. לא נשלנו איש מרכשו ולא גרשנו איש מכפרו. בגבעות הסלעיות יש בטחון. משם אפשר לזרוע רצח על עמנו. כדי להבטיח שלום ללא שפיכת דמים אנו מקיימים את הישובים ושומרים כך על חיינו.

דברתי 3 שעות עם הנשיא סדאת. הוא לא הזכיר במלה אחת בעיה זו. דברנו עם הנשיא ריגן ואנשי הממשל. גם בשיחות אלה לא הוזכר נושא זה. זו בעיה מרכזית לבטחוננו החיוני.

סג. פרטי: אפנה את השאלות אל השרים האחרים ואתה ה' רה"מ תוכל בינתיים לאכול משהו. שה"ח מר שמיר, אולי תאמר לנו מה חושבת ישראל על העניין המשותף לארה"ב ולישראל בקשר לאיום הסובייטי. האם יש לכם עניין סעודיה תהיה לצדנו - בלי קשר לאיוקס?

שה"ח שמיר: היה בדעתי לאמר כמה מלים על סעודיה. קיים פער גדול בין התדמית של סעודיה כאן לבין המציאות, כפי שאנו רואים אותה. לנו אין יחסים אתה, כידוע. אנו מסתכלים במצב בלבד. התפקיד של סעודיה בלבנון למשל: הבעיה העיקרית של הטרגדיה הבלנונית היא הכבוש הסורי והכבוש של אש"ף. מה תפקידה של סעודיה? היא מבטת את ההוצאות של הסורים בלבנון. בלי כסף זה יהיה קשה לסוריה להחזיק צבא שם.

סעודיה חמכת באש"ף בנדיבות רבה בכסף ובנשק. סעודיה תומכת בכוחות הערביים שהרשו את לבנון. אמנם היה למעודיה תפקיד כלשהו בהפסקת פעולות האיבה בלבנון אך היא פעלה לזכותו ולטובתו של אש"ף שהיה על סף התמוטטות.

כיום יש דרך אחת אל השלום. - זהו קמפ דייויד. סעודיה מתנגדת בחריפות להסכמי ק.ד. פהד כוון חציו בעקר אל ק.ד. בכל יום תשמעו הדעות הקיצוניות ביותר היוצאות מסעודיה נגד תהליך ק.ד.

.../4

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף... מתוך... דפים

סוג בסחונני.....

דחיפות.....

תאריך וז"ת.....

מס' מברק.....

אל:

51,201,206

רה"מ: אני מציע שכעת ידבר שהביט שרון על האיווקס.

שהביט שרון: תחילה אומר כמה מילים על לבנון. אוסיף לדבר שה"ח שמיר שמלבד התמיכה של

סעודיה באש"ף עד עתה, סעודיה מספקת בימים אלה נשק לאש"ף. כך אמרתי הבוקר לנשיא. עד

היום במשך כמה שנים מאז 1976 היווים משתלטים בהדרגה על לבנון, לאט לאט ובהתמדה

על האיווקס אבקש מאלוף שגיא להסביר את השקפים והמפות שהביא עמו.

אלוף שגיא: (מסביר את השקפיו והמפות לפיהם מכוסים כל 7 שדות התעופה בישראל ע"י מכ"מ

מטוסי הביון). אם המטוסים יטו 150 ק"מ בתוך סעודיה רק ש"ח ברמת דוד לא יהיה מכוסה.

רה"מ: אנו מציגים לפניכם, חברי הסנט, את העניין כפי שהצגנו אותו לפני הנשיא.

אנו מאמינים שהעסקה מסכנת את בטחוננו. הנשיא שמע אותנו בהגינות ואח"כ הביע את דעתו.

ההחלטה היא בידכם. לא נתערב בה. אבל אם שאלתם נשיב לכם בכל גלוי הלב. אמרתי לנשיא שכך

אציג את עמדתנו לפניכם. באזור ישראל לא אתערב בין הזרוע המבצעת לבין הזרוע המחוקקת בארצנו.

שהביט שרון: אנו רואים באספקת נשק לסעודיה סכנה רבתי (MAJOR DANGER) לבטחוננו. אני

מתכוון גם למטוסי F-15 שהם לא פחות מסוכנים לנו מהאיווקס. הסעודים לא ילחמו שתי דקות

בטוביטים. השאלה היא מדוע הם זקוקים לנשק מתוחכם כל כך.

סנ. ביידן: אנו משקיפים על בעיה זו מבחינת האינטרס האמריקאי, ללא קשר לאינטרס הישראלי.

אחת השאלות העומדות על הפרק היא: מדוע אתם כה מודאגים...

רה"מ: אכן אנו מודאגים מאד.

סנ. ביידן: האם אתם תתנו פומבי לדאגתכם זו?

רה"מ: אנו מאמינים שזו סכנה חמורה מאד לבטחון ישראל. במסיבת העיתונאים היום כך אמרתי.

סנ. ביידן: חלק מאתנו מאמינים שיהיה וכוח האם נכון מה שנאמר בשקפים והמפות שאתם הצגתם

לפנינו, ואם הסעודים יסכימו שלא לטוס לכוון ישראל. הממשל כך אולי יטען. אם אכן כך יעשו

האם תשנו את דעתכם?

שהביט שרון: זה לא ישנה את דעתנו. הרבה דברים נאמרו, והשתנו אחר כך. הסעודים ספקו

נשק לעירק ולאש"ף. כך קרה גם ב-1978 כאשר הובטח שלא יסופק לסעודים ציוד התקפי ל-F-15.

אל:

51, 201, 206

סנ. הלמס: האם לא דברתם ולאטכמתם עם הנשיא בנושא זה?

רה"מ: כל צד הביע את עמדתו וכל צד נשאר בדעתו.

הלמס: חבל. חוששני שתקבל החלטה שאח"כ לא נתן יהיה לשנותה. אני מצטער שלא הצעתי נסיון בכיוון הדברות בנושא זה.

רה"מ: יש אומרים שהסעודים יבטיחו בחשאי שלא לטוס לעבר הצד הישראלי. אינני מאמין בכך.

סעודיה היא מהמדינות העשירות בעולם. הנה הסכמנו להפסיק פעולות האיבה. השטח של חדר

כלול גם הוא בהסדר זה. למרות זאת הוא מופגז בקביעות. אשיף ממשיך ברצח יהודים באירופה.

זו אינה הפסקת פעולות איבה. אנו רוצים להתמיד בה אבל ראו מה קורה. הנשיא סדאת אמר לי

שסעודיה שלמה לאשיף 20 מליון דולר. הסעודים לא יסכימו לעולם להגביל מרצונם את הסיסות.

סנ. פרסי: אני, כסגנר הלמס, חושש שהנשיא נמצא בסכנה מבחינת יוקרתו. יש עדין דיונים

רבים לפנינו בנושא זה, ואני מצטער שהבעיה לא מצאה את פתרונה.

סנ. גלן: הנכון שבעיה ההתנחלויות לא נדונה עם הנשיא?

רה"מ: נכון. היא לא נדונה.

סנ. גלן: אני מופתע. בעיה זו נדונה בהרחבה בעתונות. האם היה לכם ברור כלשהו עם הממשל

על השמוש שלכם בנשק אמריקאי בפעולות התקפיות? האם נושא זה הובהר בין הממשל לבינכם?

רה"מ: בעיה זו לא נדונה כלל. המזכיר הייג בקבלו את פנינו בשדה התעופה אנדרוס אמר לי

במסוק שכל מה שהיה בינינו בחדשים האחרונים נשים מאחורינו. אשיב, סגנר גלן, לשאלתך

לגופו של ענין.

הרי אפשר להתדין בנושא זה לנצח.

ראשית על הכור העיראקי: אומר לכם על דברתי שכור זה נועד ליצר פצצה גרעינית. גם ממשל ארה"ב

אומר כך. ידענו על כך זה חדשים רבים. היה לנו מידע שביוולי או בספטמבר השנה עמדו להפעיל

את הכור ע"י הכנסת החומר הרדיאואקטיבי. ידענו שנשיא עיראק רצה שהכור יופעל ב-17 ביולי

יום "ההפיכה". ידענו שאם אכן יופעל, לא נוכל לעשות דבר. אם אז נפוצץ אותו הקרינה שתשחרר

51, 201, 206

תפגע במאות אלפי החושבים בבגדאד, גם ילדים ונשים. הילדים הם לא אויבינו ולא יכולנו לשבת בשקט ולהמתין עד אשר ייצרו את הפצצה. יש לזכור שגם האיטלקים, נוסף לצרפתים, עזרו לעיראק ביצור הפלוטוניום.

צדאם חוסין רצה ליצר שלש פצצות כאלה. פצצה אחת של 20 קילוטון מסוגלת לגרום ל-200 אלף קורבנות. שלש הפצצות היו גורמות ^{אליו} 600 קורבנות והיו מביאות חורבן לישראל. בכל מלחמותינו ילדינו לא נפגעו.

במלחמת יום הכפורים נפגענו תחילה. בסוף, אריק היה 120 ק"מ מקהיר וצבאנו היה 40 ק"מ מדמשק. ילדינו לא נפגעו. כעת עמדה לפנינו סכנה חמורה מאין כמוה. סדאם חוסין פנה אח"כ בפומבי אל ארצות ערב שיעזרו לו ליצר פצצה אטומית. הוא גרוע מקדאפי. הוא שהחל בהכנות ליצור הפצצה. הצטרפו לנופגעים אזרח צרפתי בהפצצת הכור. לא היתה לנו ברירה.

על הפצצת נטה אש"ף בביירות אדגיש שאנו חוקפים רק מטרות צבאיות: קטיושות, תותחים וכו'.

כג'ור חדר הפג'ז פעם את צור. בקשתיו שיחדל. לא רצינו שיפגעו אזרחים.

בהסך 11 ימים הפג'ז ישובינו בצפון יום ולילה. הכל היו במקלטים, בתנאים גרועים מאד. ביום אחד היו 3 הרוגים אחד מהם נצול מחנה ההשמדה אושיויץ. נפצעו גם 25 אחרים - חלקם קשה. אז לא יכולנו ליד ליתן להם, לאש"ף, חסיון לנצח, כי הטחתו בין אזרחים. קבלנו החלטה קשה מאד. הצטרפנו על הקרבנות האזרחיים. היינו צריכים להתגונן.

סנ. גלן: מופתענו שנושאים אלה הנמצאים על סדר היום לא הועלו בשיחותיכם.

סנ. בושביץ: מה יקרה אם אנו לא נמכור האיווקט לסעודים והם יקנו אצל הבריטים ה"נמרוד"?

האם נכון שסוריה לא הכירה עד עצם היום הזה בלבנון ולא קיימה עמה קשרים דפלומטיים?

שהבי"ט שרון: היינו מעדיפים שגם הבריטים לא ימכרו נשק לסעודיה. אבל אם נגזר כך מוטב שהמטוסים יהיו בריטים מאשר אמריקאים.

במלחמה נצטרך להוריד את המטוסים ונעשה כך אם הם יהיו בריטים.

לא נוכל להפילם אם הם יטושו עם צוותים אמריקאיים. נכון שהסורים לא הכירו בלבנון ולא קיימו עמה

נחושטן

יחסים דיפלומטיים.

D

September 11, 1981

MEMORANDUM FOR CORRESPONDENTS

Minister of Defense Sharon and Secretary of Defense Weinberger met on September 9 and again on September 11 for over two hours. Their discussions focused on areas for military and strategic cooperation between two nations whose alliance and friendship is long and deep. In the course of their conversations, it was concluded that joint Department of Defense and Ministry of Defense groups should meet to discuss strategic problems of common concern and to present recommendations for spheres of cooperation to help deter Soviet aggression against the whole Mid-East region.

Minister of Defense Ariel Sharon and Secretary of Defense Caspar Weinberger agreed to meet again in the near future to review the recommendations of their joint groups and to decide on a mode of implementation.

-END-

טבריה - וושינגטון

אלה

ט פ ס

דף...1...מתוך...4...דפים

סוג בטחוני...סל...!

דחיפות...ליו

תאריך וז"ח: 10/10/66

מס' טברק...134

מס' טברק

שר האוצר דע מנכלי משדחי.

דלהלן רשום שיחת רחמי עם שר האוצר האחרון האז:-

כ ר - א ו נ

שר
קראון
ר

9/9/81

4/2 134 נ

Peter McFerson - ראש ה-א.י.ד., Donald Regan - מיכנס פגישת רוה"מ עם שר האוצר

Meyer Rashish - ותת שר החוץ

מהצד האמריקאי השתתפו גם: מארק לילנד, עוזר שר האוצר לעניינים בינלאומיים, שגריר ארה"ב בישראל סם לואיס
מהצד הישראלי השתתפו: שה"ח שמיר, השגריר עברון, ד"ר ראובן הכט, הציר הכלכלי דן הלפרין ועוזר הציר הכלכלי, דן דור.

- מר ריגן התנצל בפני רוה"מ על האיחור בפגישה וציין כי עזב ישיבת קאבינט בנושא קיצוץ התקציב שעדיין נמשכת.

- מר בגין פתח הישיבה וסקר הבעיות הכלכליות העיקריות בהן אנו נתקלים במשך שלוש השנים האחרונות, אשר נובעות מהסכסוך השלום עם מצרים שעל קיומו הוא אינו מצטער.

א. אובדן מקורות הנפט בשדה עלמה אשר בסיביר שסיפקו 24% מצריכת הדלק של ישראל וכיום היו יכולים לספק מעל 50% מהצריכה, הביא להוצאה נוספת של חצי מיליארד דולר אותם אנו משלמים למצרים במזומן. שה"ח ההוצאה על יבוא דלק מגיעה ל-2 מיליארד דולר.

בימים אלה אנו עוברים לשימוש בפחם ומתכננים ביטול אנרגיה הידרואלקטרית בתחילת שנות ה-90 ע"י כריית תעלה מהים התיכון לים המלח.

ב. ההערכות מחדש של כוחות צה"ל בנגב הביאה לגידול בהוצאות. בניית שדות התעופה שהוערכה ב-800 מליון דולר עולה לפי הערכה אחרונה 1150 מליון. בנושא זה הזכיר רוה"מ כי הציע מספר פעמים בעבר שימוש אמריקאי בשדה עציון, אך הדבר נתקל בהתנגדותו של סאדאת. על מנת לא להביך את סאדאת לא לחץ עליו בנושא.

כאן עבר רוה"מ לנושא הסיוע שנועד לכסות על הוצאות ההערכות מחדש. ציין שהסיוע שניתן בשנים 1981 ו-1982 מחולק ל-500 מליון דולר מענק ו-900 מליון דולר הלוואה בתנאים מסחריים. הוסיף כי אנו משלמים כל חובותינו בזמן, למרות שהדבר אינו קל. בקשתו היא שהסיוע הצבאי יחולק לחצי מענק וחצי מלווה, כפי שהיה בעבר. כן אמר כי אינו סבור שבקשה זו מוגזמת והזכיר כי נהיה זקוקים ל-350 מליון דולר נוספים לכיסוי הגרעון במימון בניית שדות התעופה. רוה"מ אמר כי הוא מודע היטב לבעיותיהם כאן, אך עליהם להבין שההוצאות גדלו והאינפלציה נוגסת בערך הכסף.

רוה"מ שאל האם הלפרין רוצה להוסיף על דבריו.

- הלפרין הוסיף לדבר רוה"מ וציין שכבר היום שרות החוב לארה"ב מגיע ל-700 מליון דולר, כאשר הסיוע הכלכלי מגיע לסך של 785 מליון דולר ובעוד רמת סיוע זו נשארה קבועה מאז 1976. נתונים נוספים בנושא כלולים בבקשת הסיוע ל-1983 שהוגשה היום לנציגיהם בארץ.
- רוה"מ ודן הלפרין הודו לשר האוצר על עזרתם בנושא מניעת קבלת אשיף כמשקיף בקו המסב.

134 e
4/3

ובבנק העולמי. הלפרין אמר כי כדאי להמשיך ולטפל בנושא במשך הועידה הקרובה ע"י שינוי חוקי העזר של ועידת קרן המטבע והבנק העולמי. כל זאת בהתחשב בכך שיו"ר הועידה הבאה יהיה מכווית.

- שר האוצר ריגן סבור שהנושא אינו בר ביצוע מאחר שהיו"ר הנוכחי אינו בקיא בנושא והעלאתו בוועידה הקרובה טרם נבחנה סכנה לשיתוף אש"ף כבר בוועידה הנוכחית בטפטמבר. ההשג עד כה בוסס על ההכרה בצורך לשמור על סטטוס קוו. שינוי התקנות פותח פתח לקשיים בשל כך.

שר האוצר ריגן הבטיח שארה"ב תמשיך להיות רגישה לנושא ותעמוד על המשמר כדי למנוע קבלת אש"ף לארגונים אלה בדרך זו או אחרת.

- מקפירסון, ראש סוכנות הסיוע (א.י.ד.), העלה נושא מדיניות הורדת המסים והמכסים על מוצרי צריכה. בהקשר זה ציין שלדעתו הוצאת מטבע קשה להורדת אינפלציה אינה מדיניות כלכלית נכונה.

- רוה"מ אמר כי אין באפשרותנו להוריד שערי האינפלציה ע"י הגדלת האבטלה שתפגע בשכבות הנמוכות ובעיקר בבני עדות המזרח.

- הלפרין הוסיף כי אנו רוצים לשבור את מעגל הציפיות לאינפלציה גבוהה יותר ע"י הורדת המסים והמכסים. בהקשר זה ציין כי המדובר בהורדת מסים ברמות של 200% ויותר ל-170% ואין המדובר כאן בהורדות דרסטיות לרמות המקובלות בארה"ב ובמדינות אחרות.

- מקפירסון ציין בחיוב את מדיניות עידוד היצוא, אך הבהיר כי השימוש במטבע קשה למימון יבוא מוצרי צריכה אינו מסייע להורדת האינפלציה.

- ריגן אמר כי יפגש עם שר האוצר ארידור בביקורו הקרוב בארה"ב ובדעתו לדון עמו בנושא אספקת הכסף בישראל שלדעתו גבוהה מדי. ציין שהידוק החגורה בנושא זה, למרות הקשיים הפוליטיים והכלכליים, תעזור להוריד שערי האינפלציה.

- רוה"מ השיב כי אינו מתכחש לעובדה שאנו מדפיסים כסף.

- ריגן שאל מהי חלוקת התפקידים בין מר ארידור ומר מרידור.

- רוה"מ הסביר כי מר ארידור כלכלן ומשפטן במקצועו וימשיך לכהן כשר האוצר אשר סמכויותיו מוגדרות בחוק הישראלי. מר מרידור, אדם בעל נסיון עשיר בנושאי כלכלה, ישמש מחאם כלכלי בין משרדי הממשלה השונים ויתרכז בתכנון כלכלי ארוך טווח. אין תפקידו של מרידור מפחית ממעמדו או כוחו של שר האוצר.

רוה"מ ביקש להתייחס לנושא הסיוע האמריקאי למצרים שאינו מאפשר השתתפות חברות ישראליות בפרויקטים הממומנים ע"י א.י.ד. למרות שהמצרים מעונינים בשיתוף פעולה כזה.

- מקפירסון השיב שזו בעיה עדינה בה דנו הוא ואנשיו והנושא נמצא עדיין בבדיקה.

- מארק לילנד ציין כי השתתפות חברות ישראליות תפתח את הדלת לחברות זרות אחרות, הבר שיביא לאובדן פרויקטים לחברות אמריקאיות.

- רוה"מ סיפר שהנשיא סאדאת ביקש סיוע מחברות ישראליות בנושא השקיה. כאן הדגיש הנסיון והידע הרב שנצברו בישראל בנושא.

134 (2)
4/4

- מקפירסון הבטיח להמשיך בבדיקת הנושא, תוך התחשבות מיוחדת בנושאי השקייה.
- שר האוצר ריגן אמר כי הם מגלים הבנה רבה לבעיותינו, אך ביקש כי נגלה גם אנו הבנה לבעיותיהם, במיוחד בימים אלה בהם מקצצים בתקציבי בטחון וחברה ואחת המטרות הקלות לקיצוץ ע"י הקונגרס היא סעיף סיוע החוץ. בהקשר זה ציין כי ישראל מקבלת יותר סיוע מכל מדינה אחרת.
- הלפרין ציין כי מצרים מקבלת סיוע גבוה יותר ולכך השיב ריגן כי למצרים אוכלוסיה גדולה יותר.
- לקראת סיום הזכיר ריגן פעם נוספת כי הוא מצפה לשיחתו עם שר האוצר ארידור ב-23 לספטמבר ורוה"מ חלק שבחים לכושרו הכלכלי של שר האוצר הישראלי.

רשם: דן דרך

B

September 11, 1981

MEMORANDUM FOR CORRESPONDENTS

Minister of Defense Sharon and Secretary of Defense Weinberger met on September 9 and again on September 11 for over two hours. Their discussions focused on areas for military and strategic cooperation between two nations whose alliance and friendship is long and deep. In the course of their conversations, it was concluded that joint Department of Defense and Ministry of Defense groups should meet to discuss strategic problems of common concern and to present recommendations for spheres of cooperation to help deter Soviet aggression against the whole Mid-East region.

Minister of Defense Ariel Sharon and Secretary of Defense Caspar Weinberger agreed to meet again in the near future to review the recommendations of their joint groups and to decide on a mode of implementation.

-END-

טגרירות ישראל - דושינגטון

אל: המשד. ניו-יורק

ט ו פ ט _____ מ ב ר ק

דף...ל. מתוך...ל. דפים

סוג בטחוני. גלוי....

דחיפות...גליל.....

תאריך וז"ח: 14.1330, ספטמבר

מס' טכניק 180/45

לשימוש חסותי
בלתי

לשכת רוה"מ. ממנכ"ל מצפ"א. ניו-יורק

ראיון רוה"מ - אן.בי.סי.

להלן במלואו ראיון רוה"מ בתכנית
בחאריך 13 ספטמבר.

N.B.C. Meet The Press

עד כאן.

סי

סיחה עם אנשי אגף אבטחה ופיקוד, פיקוד חיל הים, 14/9/73

180
45

17 / 11 2 7

MR. MONROE: Our guest today on MEET THE PRESS is Prime Minister Menachem Begin of Israel. Mr. Begin held his first talks with President Reagan a few days ago in Washington. Today he is in New York, from which city this program is originating.

Mr. Prime Minister, you and President Reagan are lobbying against each other in the U. S. Congress over the proposed sale of U. S. radar planes to Saudi Arabia. Yesterday, Secretary Haig told Prince Fahd of Saudi Arabia that he expects the Administration to win that battle, but your people also know how to count votes in the U. S. Congress. What do you expect?

PRIME MINISTER BEGIN: I must say, Mr. Monroe, that we are not lobbying against each other, President Reagan and myself. I am not here for lobbying in the United States at all. To the contrary, my colleagues and I presented our case to the President and his advisors in the Cabinet Room. We brought maps, data, and what we wanted to prove, I hope we did prove, namely, that this double-deal with Saudi Arabia is not only a question of the AWACS planes, also of offensive systems to be supplied to the F-15, that that double-deal is a grave danger to Israel's security, and we said so openly.

And then we were invited by the two Foreign Affairs Committees of both Houses of Congress. We did not invite ourselves. You may ask Senator Percy and Congressman Zablocki; they invited us. Of course, we came. The question of that deal with Saudi Arabia came up, and we again, as I in advance told the President, answered the question, trying to prove that this is a very serious danger to Israel's national security.

120
17 3

Now it's a problem to be decided upon as a result of the law of the United States by both Houses of Congress.

MR. MONROE: Mr. Prime Minister, you and your people are known, or your people in Washington are known to keep a close eye on how Senators are leaning in this Soto Bey^(?) situation. Do you agree with Secretary Haig that the Administration is likely to win the MACS battle?

PRIME MINISTER BEGIN: Well, if they are in Washington, how are they my people? My people lives in Jerusalem. But if there are people with a certain opinion about that arms deal with Saudi Arabia and they are citizens of America, they express their opinion.

As far as the declaration made by Secretary Haig, I read it in the New York Times today. The Secretary is convinced that there will be a majority probably in the Senate in favor of the deal, so we all see when the vote is taken. That is all I can say, but I do know that there is quite a discussion going on. I as a citizen of Israel do not participate in the discussion between the two branches of the American Government, but if I am asked, I express my opinion with full candor and without fear or favor. Yes, I say so here as well, it is a danger to Israel's national security.

MR. MONROE: Thank you, Mr. Prime Minister.

Our reporters on MEET THE PRESS today are Tom Brokaw of NBC News, Joseph Kraft of The Los Angeles Times Syndicate, and Marvin Kalb of NBC News, regular member of the MEET THE PRESS panel.

We'll be back with our questions shortly.

(Announcements.)

17 4 180
45

MR. MONROE: We'll continue the questions for Prime Minister Begin with Tom Brokaw.

MR. BROKAW: Mr. Prime Minister, continuing on this question of the sale of radar or AWACS planes to Saudi Arabia from this country, if the sale does go through, how will it specifically affect your attitude toward this new strategic relationship between Israel and the United States?

PRIME MINISTER BEGIN: It won't affect at all, either way, so I believe. I read a certain statement by an unnamed official of the State Department to the effect that if that deal doesn't go through, then there won't be any strategic cooperation. I believe that that official didn't know exactly what he's talking about.

Anyhow, I can tell you, I heard the President. The President was very warm to us and gave us the fairest hearing possible on that issue as well. I heard the Secretary of State, the Secretary of Defense. I never heard even an Allusion about such a possibility, and I don't think that they would have hidden such a possibility from the Israeli Delegation.

And as far as your question is concerned, well, I repeat, it is a danger to Israel's security, but the strategic cooperation between the United States and Israel is of the highest importance to both countries and to the free world, and I believe it will go on. It should go on.

MR. BROKAW: Let me ask you specifically about that strategic relationship, because there has not been a lot of detail available to all of us about the nature of it. Will it include, for instance, the

17 12 5 180
45

stockpiling of United States military weapons in Israel, facilities available to American troops for staging operations in the Persian Gulf?

PRIME MINISTER BEGIN: Yes, Mr. Brokaw, it may. It is one of the items. But that will be clarified again in October and November. Our Defense Ministers already met and they laid out the first plan now to go ahead with it, with that strategic cooperation between our two countries, but then our Defense Minister will be back here in November, and there is a possibility that then the memorandum of understanding will be signed with all the details, what the items are which will be included in that cooperation. You mentioned stockpiling; it is one of them.

MR. BROKAW: And will the Israelis control that stockpile, or will that stockpile be controlled by American military forces?

PRIME MINISTER BEGIN: Well, I suppose it will be under American ownership, but we will control it with the acceptance of the United States Government. Anyhow, this is one of the details which should be worked out between the specialists.

MR. MONROE: Mr. Kraft?

MR. KRAFT: Mr. Prime Minister, just to correct a little slip of the tongue, I think you said it was an unnamed high official of the State Department. It was really the Defense Department, wasn't --

PRIME MINISTER BEGIN: So I read.

MR. KRAFT: The Defense Department, wasn't it?

PRIME MINISTER BEGIN: Oh, Defense Department.

MR. KRAFT: Do you know who it was?

17 June 6 180
45

PRIME MINISTER BEGIN: Accepted. I don't know the gentleman.

MR. KRAFT: You don't know the name of who it was?

PRIME MINISTER BEGIN: Not at all, no. In the press --

MR. KRAFT: Although you have very, very good sources --

PRIME MINISTER BEGIN: -- it was completely anonymous.

MR. KRAFT: And you don't know who it was?

PRIME MINISTER BEGIN: No, I don't.

MR. KRAFT: I see. You have recently been saying with great emphasis that a relationship between the United States and Israel are the relationship of allies. What are the obligations upon Israel as a good ally of the United States in your view?

PRIME MINISTER BEGIN: You ask me about our obligations as an ally?

MR. KRAFT: Your obligations as an ally of the United States, yes.

PRIME MINISTER BEGIN: Well, an alliance works both ways. As the President said-- I suppose we accepted the statement with great gratification -- it is a two-way traffic. We help each other. And I can tell you, Mr. Kraft, that we are very grateful for all the assistance we got from the United States --

MR. KRAFT: But how do you help the United States, Mr. Prime Minister?

PRIME MINISTER BEGIN: -- but we contributed to the national security of the United States, and we are continuing to contribute.

MR. KRAFT: But does that contribution include certain behavior in Southern Lebanon and the West Bank of the Jordan River?

PRIME MINISTER BEGIN: I don't think that a nation's behavior or a man's behavior is included in an alliance. Everybody behaves in accordance with his customs, may I say. But if you mentioned Southern Lebanon -- didn't you?

MR. KRAFT: That's right.

PRIME MINISTER BEGIN: That's a very entangled problem. You should know what is going on there. There is the so-called P.L.O. with Soviet-supplied weapons -- for instance, the infamous Katyusha missiles, 21.6 kilometers of range, 40 launchers, and 40 missiles coming out at the very same time, a deadly weapon; lately a 130 millimeter gun, one of the best guns in the Soviet arsenal; tanks, guns, et cetera. And then is the Syrian Occupation Army. It's a very entangled situation. We are all the time in direct consultation with the Secretary of State.

After Philip Habib's brilliant move -- and he achieved, with our help, a cessation of hostilities -- there are still breaches of that cessation by the so-called P.L.O., mainly into the Hadad area, and we deal with this problem as allies.

MR. KRAFT: What are you going to be doing about that? Are you contemplating some military moves?

PRIME MINISTER BEGIN: I beg your pardon?

MR. KRAFT: Are you contemplating military moves? You've indicated --

PRIME MINISTER BEGIN: Yes, well, you know, we would like that cessation of hostilities to go on indefinitely, but the question is whether it will hold on on the other side. Yesterday, for instance,

17 8

180
45

a bomb was thrown in the old city of Jerusalem. Twenty-seven Italian pilgrims wounded, three people killed, and it's an outrage, and may I say I was very sad to read today in a world-renowned newspaper on the 13th page, a small item about that event. And how can the American people and the American public opinion know exactly what's going on in our part of the world if such a bloody event, 30 casualties, innocent people, pilgrims from Italy, are being attacked by a hand grenade with the intent to kill all of them. Only by a miracle, they were wounded, some of them, by the way, very severely.

So the question is, how long this can go on? It cannot -- that cannot go on indefinitely.

MR. MONROE: Mr. Kalb?

PRIME MINISTER BEGIN: But we will have to think about this problem. It's a serious problem.

MR. KALB: Mr. Prime Minister, it's no secret at all that Israel faces a number of extremely difficult decisions in the months and years ahead. In light of that, would you consider the possibility of helping to establish what has been called a wall-to-wall government in the past, one in which you yourself participated in?

PRIME MINISTER BEGIN: Mr. Kalb, that is a very internal question, and that I should be asked about the form of government which should exist in Israel thousands of miles away from Jerusalem is a unique event, but I promise you I'll give you a complete answer to your question.

MR. KALB: Give me a unique answer.

PRIME MINISTER BEGIN: Yes, I will give you a complete answer

to that question.

I am for it, what you call a wall-to-wall, or we call it a Cabinet of National Unity. I was a member of such a cabinet, which was formed at a time -- on the eve of the Six-Day War, may I say without boasting, with some initiative taken by myself and by other members of Parliament.

Now, I do want it, but when some other member of the Knesset after the election, or may I say after our re-election, suggested it to my friend and opponent, my colleague, Mr. Peres, he called in a meeting -- institution -- of the Ma'arach Party, of the Socialist Party, and they unanimously decided to reject it, if should a proposal should be made. So if I should hear a refusal, I wouldn't court it. If the Ma'arach is agreeable, then we should sit around the table and negotiate the possibility.

MR. KALB: Do I understand that you, yourself, in principle could favor such an action?

PRIME MINISTER BEGIN: Yes, sir.

MR. KALB: Would you, at this particular point, offer that possibility --

PRIME MINISTER BEGIN: No, sir.

MR. KALB: -- to the Labor alignment?

PRIME MINISTER BEGIN: No, sir.

MR. KALB: Because they --

PRIME MINISTER BEGIN: Because for the time being, there is a situation in which that proposal was made and already rejected, and even unanimously. If I hear from Mr. Peres that he's prepared to

negotiate it, then with pleasure I will send out an invitation to him and start to try the negotiations.

MR. KALB: It is not because you are now the Prime Minister that it's a little more difficult perhaps for you to offer this than it was when you were in the opposition?

PRIME MINISTER BEGIN: Well, I was a Minister with our portfolio in a cabinet led by the late Mr. Eshkol (phonetic), and the late Mrs. Meir, of blessed memory, and may Mr. Peres live for a long life, and I served, so what's the problem about who is the Prime Minister? I became Prime Minister because I was democratically elected, and we got the mandate as the first party to form a government. I was the first candidate, so I formed a government. Maybe some are surprised, so I apologize to them.

MR. MONROE: Mr. Prime Minister, the argument is made that if the West Bank does not belong to Israel, Israel should get out, but if it does belong to Israel, Israel will eventually have to let the one million Arabs there vote in Israeli elections. Is this a dilemma that needs to be faced and, if so, how is it resolved?

PRIME MINISTER BEGIN: No, it's no dilemma at all. By right, of course, there we were born as a nation. In Judea and Samaria, there were our kings and our prophets. But we signed the Camp David Agreement, and there it is written that for five years there will be a transitional period. Our Arab neighbors in Judea, Samaria and the Gaza Strip will enjoy full autonomy. We want the Camp David Agreement also in that part, in its first part, chronologically, to come into operation, and therefore I suggested to President Sadat in Alexandria.

two weeks ago that we should renew the autonomy negotiations. After five years of that transitional period, everybody will have the right to put out his claim. We, of course, have such a right, and we may claim it, but, first of all, let us put into operation the Camp David Agreement. That means full autonomy for the Arab inhabitants in Judea, Samaria and the Gaza district, and a transitional period for five years, which starts after the self-governing authority or, as it is written, the Administrative Council, is established and inaugurated.

MR. MONROE: Is eventual sovereignty over the West Bank a matter to be decided after the five-year period?

PRIME MINISTER BEGIN: It will start even after three years, after the establishment and the inauguration of the self-governing authority or Administrative Council, as it is written in the Camp David Agreement, but then Jordan should join the negotiations in order indeed to decide what is the ultimate status of what you call the West Bank, mistakenly -- I am sorry that I have to say so -- because it is Judea and Samaria. The West Bank is the whole territory between the Jordan River and the Mediterranean.

MR. MONROE: Mr. Brokaw?

PRIME MINISTER BEGIN: And that is a small piece of the land which was at a time conquered by the Jordanian invaders and aggressors in 1948.

MR. BROKAW: Mr. Prime Minister, Egyptian President Sadat appears to be in some considerable political trouble at home, or potentially is, in part, according to some analysts, because he has

not been able to deliver on all of the Camp David Agreement, especially on the part about Palestinian autonomy. If you were to lose President Sadat of Egypt as a negotiator for Israel, would you consider that an irreversible blow to the changes for peace in the Middle East?

PRIME MINISTER BEGIN: Mr. Brokaw, first of all, I would like to ask why should I lose him? I was in Alexandria only two weeks ago. We talked for three hours, only the two of us, and we became even closer than we were, and I think we brought our two countries much closer than they were with normalization.

This week there will be a very large Egyptian delegation on normalization which was stalled for nearly -- and then we decided to renew the autonomy negotiations next week on the 23rd and 24th of September, and we hope for an agreement.

We participated, both of us, in a press conference. We were asked whether the both of us hope to reach such an agreement by the end of the year. Both President Sadat and I said, yes, we shall do our best to reach an agreement by that date. I hope we shall do.

Why should I lose him as a partner to our negotiations?

His problems may be difficult. He undertook very harsh measures, only administratively. Everybody of us knows such measures are impossible or even unthinkable, either in the United States or in Israel, by our very Constitution. But I would like to say I have understanding for his problems, because that so-called Islamic fundamentalism that stems from Iran is overflowing into Islamic and Arab countries. It is a case which -- it is also the case with Egypt, and

17 13 130
13 45

they are also enemies of peace, so he undertook those measures, and I would suggest that we put trust into President Sadat. He wants peace, and so do I.

MR. BROKAW: When you and President Sadat begin to discuss the part about Palestinian autonomy and a role for the Palestinians at the end of this month, how do you see the United States' role in those discussions and in a final agreement of some kind between the two of you?

PRIME MINISTER BEGIN: This is also written in the Camp David Agreement, but, gentlemen, I would suggest from time to time we should refresh our memory and read the document. So we invited the United States, Egypt and Israel, to participate, to be a full participant in the talks, and I asked the Secretary whether he already appointed a delegation. He said yes, there will be the two ambassadors, Mr. Atherton, who serves and represents your country in Egypt, and Mr. Sam Lewis, who represents your country in Israel, and also representatives of the State Department. They will join the two delegations in Cairo on the 23rd, 24th of September.

Now, nobody can be sure that an agreement will be reached about a date. What I told my friend, Mr. Sadat, President Sadat, was -- and he understood it -- we have difference of opinion. They are no secret whatsoever. But if we do not negotiate, we will never reach an agreement. If we do negotiate, we may or may not reach an agreement, but that is the chance, so let us take the chance.

MR. MONROE: Mr. Kraft?

MR. KRAFT: Mr. Prime Minister, we've talked about Southern

Lebanon, and I'm going to go back to it again. The present crisis in Southern Lebanon had, as one of its beginning points, the stationing of Syrian surface-to-air missiles there in the Becca Valley in Lebanon. Those missiles are still there. Have you any prospect of getting them out, or are you resigned to their staying there?

PRIME MINISTER BEGIN: Yes, regrettably, Mr. Kraft, they are still there, and they shouldn't have been in the first place and shouldn't be already long ago. Our dear friend, Mr. Philip Habib, came into our region with the explicit task, first of all, to remove those missiles because the President, the President of the United States, Mr. Reagan, wrote to me a personal letter saying that the status quo ante in Lebanon must be restored, and Mr. Philip Habib, at his own initiative, interpreted to me what is the status quo ante. The first point was removal of the missiles. So we gave him credit, go ahead. We could have destroyed those missiles in two hours, and believe me, it's not boasting, but we did not do that, because there came a man of peace who said, "I will try by peaceful means to remove them, and that is my mission." Since then, several months passed, indeed, but he all the time asks for some more time.

MR. KRAFT: Is he coming back --

PRIME MINISTER BEGIN: We don't deny it to him.

MR. KRAFT: Is he coming back into the area?

PRIME MINISTER BEGIN: I hope so. He didn't tell me that he's coming back soon, and I wrote a letter to the Secretary of State before I came here and I asked, "Where is Philip Habib?" I knew where he is, but he is not in the Middle East, and he should be here and continuing

with the efforts to remove the missiles. Anyhow, I hope he will be soon in the region.

MR. KRAFT: You referred to the cease-fire that you have in the area. What in your --

PRIME MINISTER BEGIN: Cessation of hostilities, not cease-fire.

MR. KRAFT: Cessation of hostilities.

PRIME MINISTER BEGIN: Difference is right.

MR. KRAFT: What, in your view, is the role of the P.L.O., the Palestinian Liberation Army organization --

PRIME MINISTER BEGIN: None whatsoever. We did not conduct any negotiations with the P.L.O. We shall never do so. They are bent on the destruction --

MR. KRAFT: Who is the agreement with, then?

PRIME MINISTER BEGIN: If you allow me to finish my sentence, first. They are bent on the destruction of Israel, and where is the nation which would conduct negotiations with an organization which says, "You should disappear from the map"? Where is the nation? And Israel is no such nation at all. But we negotiated the cessation of hostilities with Mr. Philip Habib, the representative of the United States. One day he came and said there may be such cessation of hostilities and we -- there is no signatures. We wrote in a certain memorandum of understanding, and so it came into operation. Mr. Habib, on his side, promised us that he will not have any contact whatsoever with the so-called P.L.O., and I believe him that he didn't.

17 14 15 180
45

17 180
16 45
MR. MONROE: We have less than two minutes. Mr. Kalb?

MR. KALB: Mr. Prime Minister, I'd like to get back to the implication of one of Tom Brokaw's questions about President Sadat. Do you believe that the Camp David Agreements can survive any possible problem that may be for President Sadat?

PRIME MINISTER BEGIN: Well, why should we speak about the disappearance of President Sadat? He's the President. I think he has got the support of the overwhelming majority of his people.

MR. KALB: The point is, sir, do you have an agreement with a man or a country?

PRIME MINISTER BEGIN: I don't think that an international agreement, in any case, depends on anybody. We used to say to each other always, "We are mortals. Our nations are eternal." I can also disappear. I was re-elected two months ago, so I serve, but anything may happen to anybody, so won't the international agreement, the Camp David Agreement, survive me? Of course, it will.

No, I don't think that this is a problem of the Camp David Agreement. Both countries signed a peace treaty. They consummated completely that part of the Camp David Agreement, completely and faithfully. Now, more than ever, normalization will come into operation, and there is another thorny problem, admittedly, which we have to negotiate and find a solution for. So it is binding on both parties. Actually, on three parties, because the United States is a witness.

MR. KALB: I'd like to ask you if you believe that you and President Reagan have a common understanding about Palestinian

17 14 18 180
45

autonomy?

PRIME MINISTER BEGIN: Well, we didn't yet sit together with representatives of the new American Administration around the table. During my visit to Washington, ~~these problems~~ were not raised at all. We didn't go into the details. We have deep understanding amongst ourselves, first of all, about the so-called P.L.O. I can here say the President gave me a full assurance, and I rely on it completely, without any qualification, that the United States will fulfill its commitment to Israel about not having any contacts with that terrorist organization --

MR. MONROE: I'm sorry, I must --

PRIME MINISTER BEGIN: -- unless and until they fulfill the famous two conditions.

MR. MONROE: I'm sorry, Mr. Prime Minister. Our time is up. Thank you very much for being with us today on MEET THE PRESS.

I'll be back in a minute with a word about next week's guest.

(Announcements.)

MR. MONROE: Next Sunday on MEET THE PRESS, our guest will be Thomas Sowell, influential conservative economist and a member of the President's Advisory Board.

דפים 4 מתוך 2 דף

אל:

סיווג בטחוני:

דחיות:

ג:

תאריך וז'ח': 425
מס. מכס:

מאת:

BEGIN: No. I can't rely, as a Prime Minister, responsible for the security of Israel, on such pledges which may not be even given. Perhaps the Saudis will refuse to give such a guarantee. They will say, We bought the Awacs. They belong to us. This is our territory. There is sovereignty. We can fly over our territory whenever we want to. And surely that, that is not any guarantee to us that maybe one day they will give such a guarantee and another day they will break it and not keep to it. No, that wouldn't give us any reassurance whatsoever.

SAWYER: If I could move on to the U.S.-Israel agreement from these meetings, the agreement for enhanced security cooperation, is it your understanding that this is solely for use, the prepositioning of American military equipment, tanks, and planes, is solely for use against the Soviets, or is it your understanding that these agreements would also provide added U.S. support in the event that Israel is under attack from other Arab countries.

BEGIN: No, we made a clear distinction. I said so to the President. Uh, as far as defense of Israel is concerned, we will defend ourselves. We will not ask Americans, or any other nation, to send their soldiers to defend our soil, to risk their life, or to wage our battles. This is our duty, our job, it's our responsibility. And therefore, what we suggested was that, on another issue, the question of Soviet expansionism into the Middle East and its periphery, which became more dangerous than ever since the end of the Second World War. Eight countries have already been taken over by Soviet totalitarianism. And anything that happened in the Middle East, any time, any way, we should have this strategic cooperation, because we have a community of interests to prevent it or to stop it. And therefore, this distinction must be observed: no, the strategic cooperation is not for the defense of Israel, which is Israel's responsibility. Strategic cooperation is based on a community of interests between the United States and Israel.

SAWYER: Some people were calling this a major change in American foreign policy, vis-a-vis Israel. Do you see it as a major development, that the United States overcame whatever apprehensions it might have had about alienated Arab countries, and agreed to these measures?

BEGIN: Well, my dear, I cannot speak on behalf of the American government, but I can say that it is a very serious event, in positive terms. I suppose many of predecessors would have wished to have this strategic cooperation. But probably time was not right ten or fifteen years ago, perhaps, there was some unwillingness on the side of the United States government. This time it is better understood, and it was received well, and it is an understanding between the two parties.

טופס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

דף 3 מתוך 4 דפים

אל:

סיווג בטחוני:

דחיפות:

דל:

תאריך וזמן: 425
מס. מבוס: }
לשירות: }
מח: }
הקשר: }

מאת:

SAWYER: A lot of people are saying that apparently the meetings between you and President Reagan didn't really accomplish very much for Palestinian autonomy, that the subject apparently was discussed only in generalities. What positive was accomplished at these meetings for the course of Palestinian autonomy?

BEGIN: Uh, yes, in the cabinet room, when the President participated, that question, uh, was not discussed in detail. It was mentioned, of course, but then we had a special meeting at the Blair House with, uh, Secretary of State Haig, and his advisors, and we discussed this problem for two hours.

SAWYER: And what--

BEGIN: So I think we accomplished a very serious thing, and when we, before we came to the United States I met President Sadat in Alexandria, and we agreed to renew the negotiations about the autonomy, negotiations which were stalled for fourteen months. And now they will start again, and during this week, on the 23rd and 24th of September. In other words, this is the real change, and American delegation will take part, hopefully, as both President Sadat and I said in Alexandria, we would like to see an agreement at the end of this year.

SAWYER: But did the United States seek anything at all from Israel with respect to Palestinian autonomy? For instance, was the subject of Israeli settlements in the West Bank raised? Do you have any sense at all that additional settlements would affect the U.S. attitude?

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: חתימה:

טופס מברק גלוי

דפים 4 מתוך 4 97

סיכום בטחוני: _____

דחירות :

נ תאריך וז'ח':

מס. מב. ק :

SAWYER: If I could ask, Mr. Prime Minister, I know you've seen the magazine poll that shows that a large number of American Jews think that President Sadat has done more for peace in the Middle East than you have. Why do think this is?

-SAWYER: Mr. Prime Minister, thank you so much for being with us this morning.

KURALT: Thank you, Diane. Thank you, Mr. Begin. And we'll go on with the news in a couple of minutes.

11/12/51 / 28 28

12345678910111213141516171819202122232425262728293031323334353637383940414243444546474849505152535455565758596061626364656667686970717273747576777879808182838485868788899091929394959697989910010110210310410510610710810911011111211311411511611711811912012112212312412512612712812913013113213313413513613713813914014114214314414514614714814915015115215315415515615715815916016116216316416516616716816917017117217317417517617717817918018118218318418518618718818919019119219319419519619719819920020120220320420520620720820921021121221321421521621721821922022122222322422522622722822923023123223323423523623723823924024124224324424524624724824925025125225325425525625725825926026126226326426526626726826927027127227327427527627727827928028128228328428528628728828929029129229329429529629729829930030130230330430530630730830931031131231331431531631731831932032132232332432532632732832933033133233333433533633733833934034134234334434534634734834935035135235335435535635735835936036136236336436536636736836937037137237337437537637737837938038138238338438538638738838939039139239339439539639739839940040140240340440540640740840941041141241341441541641741841942042142242342442542642742842943043143243343443543643743843944044144244344444544644744844945045145245345445545645745845946046146246346446546646746846947047147247347447547647747847948048148248348448548648748848949049149249349449549649749849950050150250350450550650750850951051151251351451551651751851952052152252352452552652752852953053153253353453553653753853954054154254354454554654754854955055155255355455555655755855956056156256356456556656756856957057157257357457557657757857958058158258358458558658758858959059159259359459559659759859960060160260360460560660760860961061161261361461561661761861962062162262362462562662762862963063163263363463563663763863964064164264364464564664764864965065165265365465565665765865966066166266366466566666766866967067167267367467567667767867968068168268368468568668768868969069169269369469569669769869970070170270370470570670770870971071171271371471571671771871972072172272372472572672772872973073173273373473573673773873974074174274374474574674774874975075175275375475575675775875976076176276376476576676776876977077177277377477577677777877978078178278378478578678778878979079179279379479579679779879980080180280380480580680780880981081181281381481581681781881982082182282382482582682782882983083183283383483583683783883984084184284384484584684784884985085185285385485585685785885986086186286386486586686786886987087187287387487587687787887988088188288388488588688788888989089189289389489589689789889990090190290390490590690790890991091191291391491591691791891992092192292392492592692792892993093193293393493593693793893994094194294394494594694794894995095195295395495595695795895996096196296396496596696796896997097197297397497597697797897998098198298398498598698798898999099199299399499599699799899910001001100210031004100510061007100810091010101110121013101410151016101710181019102010211022102310241025102610271028102910301031103210331034103510361037103810391040104110421043104410451046104710481049105010511052105310541055105610571058105910601061106210631064106510661067106810691070107110721073107410751076107710781079108010811082108310841085108610871088108910901091109210931094109510961097109810991100110111021103110411051106110711081109111011111112111311141115111611171118111911201121112211231124112511261127112811291130113111321133113411351136113711381139114011411142114311441145114611471148114911501151115211531154115511561157115811591160116111621163116411651166116711681169117011711172117311741175117611771178117911801181118211831184118511861187118811891190119111921193119411951196119711981199120012011202120312041205120612071208120912101211121212131214121512161217121812191220122112221223122412251226122712281229123012311232123312341235123612371238123912401241124212431244124512461247124812491250125112521253125412551256125712581259126012611262126312641265126612671268126912701271127212731274127512761277127812791280128112821283128412851286128712881289129012911292129312941295129612971298129913001

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ חתימה: _____